

การวิจัย
เรื่อง

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ลำอังก์ งามวิษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย

650.0711
ส714ก

เสนอ

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

10 สิงหาคม 2543

การวิจัย

เรื่อง

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาควิชา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์สำอังก์ งามวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย

เสนอ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

10 สิงหาคม ๒๕๔๓

คำนำ

สืบเนื่องจากการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอน ในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ที่ได้ทำวิจัยในปีการศึกษา 2540 จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนของโครงการในภาพรวมมีผลออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจ เป็นเหตุให้ผู้วิจัยมีความคิดที่จะศึกษาและติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตว่าเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเพียงใด และการดำเนินงานของโครงการมีจุดบกพร่องใดที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วนบ้าง ผู้วิจัยจึงได้เสนอโครงการวิจัยเรื่อง การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ ต่อคณะกรรมการบริหารโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการ ฯ เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือให้การทำงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อาทิ คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ เจ้าหน้าที่ เลขานุการ พนักงานสำนักงานเลขานุการ คณะสังคมศาสตร์ ซึ่งมีส่วนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

สำอองค์ งามวิชา

สุพรรณ ลี้มไทย

7 สิงหาคม 2534

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความเป็นมาของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต.....	5
แนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	6
การศึกษาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ.....	9
ความคาดหวังในทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพ.....	10
คุณลักษณะของบัณฑิตที่นายจ้างต้องการ.....	11
แนวโน้มเศรษฐกิจและความต้องการกำลังคน.....	15
ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน.....	16
การขาดแคลนแรงงาน.....	22
ความพึงพอใจ.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

สารบัญ

บทที่	หน้า
5. สรุปและข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	72
ความสำคัญของการวิจัย.....	72
วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	(74)
สรุปและข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	77
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	77
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	80

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา.....	29
2. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา	31
3. จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำเกี่ยวกับโอกาสในการ ได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้นหลังจากเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	32
4. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานในปัจจุบันของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	33
5. จำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	34
6. จำนวนและร้อยละระดับเงินเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	35
7. จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	37
8. จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ในการรองานที่ทำอยู่ ในปัจจุบันจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	39
9. จำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีงานทำ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	40
10. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	42
11. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	43
12. จำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	45

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
13. จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	47
14. จำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และ สาขาวิชา.....	48
15. จำนวนและร้อยละที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสใช้ความรู้ในการทำงานของ ผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	50
16. จำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับ จากเพื่อนร่วมงาน จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	51
17. จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ได้มากที่สุด จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	53
18. จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ยังขาดความเข้มข้น ในหลักสูตรที่ได้ศึกษาไป จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	55
19. จำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	57
20. จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	58
21. จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา.....	60
22. จำนวนและร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา....	62
23. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านการจัดการ.....	64
24. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา.....	65
25. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านอาจารย์ผู้สอนและวิธีการเรียนการสอน.....	67
26. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน.....	68

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
27 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	69
28 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านการให้บริการและการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ	70
29 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้นด้านอื่น ๆ	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพตามความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะคิด ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคล ให้เป็นพลเมืองดี (พระราชดำรัสในรัชกาลปัจจุบัน) ดังนั้นสถาบันการศึกษาซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการจัดระบบการศึกษา จึงควรให้ความสนใจและพึงตระหนักอยู่เสมอว่าคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้และจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เทคโนโลยีทางการสอนเป็นองค์ความรู้ที่ต้องวิจัยและสร้างสรรค์อยู่เสมอ กาลเวลาที่เปลี่ยนไป โลกเปลี่ยนแปลง ล้วนมีผลต่อพัฒนาการทางสังคม และจิตใจของเด็กและเยาวชน ดังนั้นข้อมูลจากผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และบัณฑิต รวมทั้งผู้ใช้งานบัณฑิต จึงเป็นเครื่องมือหรือ “กระจก” ที่สะท้อนให้เห็นปัจจัยและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ควรนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ (สุมณฑา พรหมบุญ. 2541:1)

โครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จนถึงปัจจุบัน มีผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วจำนวน 3 รุ่น รวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 1,011 คน แต่ยังไม่ได้มีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ภาควิชาบริหารธุรกิจซึ่งรับผิดชอบหลักสูตรนี้โดยตรง จึงมีความสนใจที่จะติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ โดยจะศึกษาเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2540 ก่อนเนื่องจากอยู่ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ อัตราการจ้างงานลดลง ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาบริหารธุรกิจในปีการศึกษา 2540 นั้น มีอัตราการได้งานทำมากน้อยเพียงใด มีงานทำตามสาขาที่เรียนหรือไม่ ตลอดจนอัตราการใช้ความรู้จากรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรวมทั้งความพึงพอใจของบัณฑิตเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบข้อมูลต่อไปนี้

1. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานทำของบัณฑิต
2. เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก
ที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่บัณฑิตในขณะที่ศึกษาอยู่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 425 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 425 คน

ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	ประชากร		รวม
	ชาย	หญิง	
การบัญชี	37	184	221
การตลาด	58	146	204
รวม	95	330	425

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 ต่ำกว่า 23 ปี

1.2.2 ระหว่าง 23-25 ปี

1.2.3 สูงกว่า 25 ปี

1.3 สาขา

1.3.1. การบัญชี

1.3.2. การตลาด

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ลักษณะงานที่ทำ

2.2 ความพึงพอใจ

นิยามศัพท์

1. ผู้สำเร็จการศึกษา

หมายถึงบัณฑิตที่เรียนจบหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จากโครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2540

2. ความพึงพอใจ

หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกชอบ ที่เกิดขึ้นหลังจากได้เข้ารับการศึกษจากโครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ

3. การจัดการเรียนการสอน

หมายถึง ปัจจัยและกระบวนการที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน แบบแผนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน บริการทางวิชาการ เป็นต้น

4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่โครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ประกอบด้วย อาคารเรียน ห้องเรียน โต๊ะเรียน เก้าอี้ ห้องปฏิบัติการ เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ลิฟท์ ห้องน้ำ ห้องอาหาร ที่จอดรถ ตู้น้ำดื่ม ไฟฟ้า เป็นต้น

5. ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม

หมายถึง ความรู้สึกที่บัณฑิตมีต่อบรรยากาศในการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน กลุ่มเพื่อน อาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน ความสะอาดของบริเวณอาคารเรียนและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ในคณะสังคมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. ความเป็นมาของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
2. แนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
3. การศึกษากับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
4. ความคาดหวังทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพ
5. คุณลักษณะของบัณฑิตที่นายจ้างต้องการ
6. คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในปัจจุบัน
7. คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในอนาคต
8. แนวโน้มเศรษฐกิจและความต้องการกำลังคน
9. การมีงานทำและการว่างงาน
10. การขาดแคลนแรงงาน
11. ความพึงพอใจ
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ความเป็นมาของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้แก่สังคมอย่างต่อเนื่องตลอดมา โดยเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ในหลายสาขาวิชา ทั้งภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคสมทบ ทั้งนี้ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ได้ร่วมผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับสังคมตลอดมาเช่นกัน โดยเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ในระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจ ได้มีโอกาสรับการศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตเพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความสามารถและเป็นการเพิ่มสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น โดยโครงการนี้ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 ภายใต้ชื่อโครงการว่า “โครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ” ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารโครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ โดยเปิดสอนใน 2 วิชาเอก คือ

วิชาเอกการบัญชี และวิชาเอกการตลาด จนถึงปัจจุบัน ได้มีผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วจำนวน 3 รุ่น รวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา 1,011 คน

โครงสร้างหลักสูตร

1. หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกการบัญชี
บริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกการตลาด

2. โครงสร้างหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
ประกอบด้วยหมวดวิชาต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	16	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาแกน	ไม่น้อยกว่า	33	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	33	หน่วยกิต
4. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า	85	หน่วยกิต

3. โครงสร้างหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการตลาด
ประกอบด้วยหมวดวิชาต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	16	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาแกน	ไม่น้อยกว่า	33	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	33	หน่วยกิต
4. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า	85	หน่วยกิต

แนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ทรัพยากรมนุษย์ ก็คือมนุษย์ที่มีคุณค่าซึ่งเป็นบ่อเกิดหรือที่เกิดแห่งทรัพย์ คุณภาพดังกล่าวนี้จะพัฒนามาได้จาก 8 กรณี ดังนี้ คือ

1. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เริ่มจากสถาบันครอบครัว (Family) บิดา มารดา สิ่งแวดล้อมในครอบครัวเป็นที่หล่อหลอมคุณค่าหรือคุณภาพของบุตร คนในสมัยก่อนจึงพูดว่ามารดาเป็นครูคนแรกของบุตร ถ้ามารดามีการศึกษาและมีเวลาดูแลอบรมปมนิสัย หรือให้การศึกษาเบื้องต้นแก่บุตรย่อมทำให้เด็กมีคุณภาพและมีคุณธรรม

2. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากการศึกษา (Education) มีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่าการศึกษาไว้มากมาย สุดแท้แต่จะมองในด้านใด แต่ในที่นี้จะพูดถึงการศึกษาใน 2 ความหมาย คือ การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง และการศึกษาในความหมายอย่างแคบ

2.1 การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง ขบวนการเรียนรู้ทุกรูปแบบตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นขบวนการของชีวิต เป็นขบวนการหาความรู้และประสบการณ์ทุกอย่างที่ได้รับ ตั้งแต่วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา

2.2 การศึกษาในความหมายอย่างแคบ หมายถึง การเรียน การสอนในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเท่านั้น การศึกษาจะเริ่มเมื่อเข้าศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษา จะสิ้นสุดเมื่อออกจากโรงเรียนและสถาบันการศึกษา กรณีนี้มักจะเป็นการศึกษาที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ได้เตรียมการจัดการเรียนการสอนไว้พร้อม เพื่อให้ผู้เข้าศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถเพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีสวัสดิภาพ และเพื่ออนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชาติด้วย

คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ได้ให้ความหมายของการศึกษาที่พึงประสงค์สำหรับประเทศไทยไว้ว่า เป็นการเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติให้คนไทยรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม อันตนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย แล้วนำความรู้ความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหา และเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้นด้วยโดยกลมกลืนกับธรรมชาติ

ประเภทของการศึกษา อาจแบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท

1) การศึกษาในระบบหรือการศึกษาที่มีรูปแบบ (Formal Education) เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นในสถานศึกษาต่าง ๆ เช่น โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย มีการจัดชั้นเรียน กำหนดหลักสูตรและจำนวนปีที่เรียน กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้อย่างแน่นอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ บุคลากร จำนวนของครูและอาจารย์

2) การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาที่ไม่มีรูปแบบ (Non-Formal Education) เป็นการศึกษาที่จัดตามความต้องการของประชาชนที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับโรงเรียน หรืออาจเคยได้รับการศึกษาในระดับโรงเรียนมาบ้าง แต่มีเหตุจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา จึงมีความต้องการเข้ามาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม งานการศึกษา นอกโรงเรียนในปัจจุบันได้ขยายออกไปกว้างขวาง บางประเภทอาจมีหลักสูตรแน่นอน แต่จัดไว้สำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาในภาคปกติ ได้มีโอกาสรับประกาศนียบัตรซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรจากโรงเรียนภาคปกติ

3) การศึกษาอย่างไม่เป็นทางการหรือจะเรียกว่าการศึกษาตลอดชีวิต (Informal Education หรือ Lifelong Education) เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน เรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการศึกษาที่ให้ทัศนคติ ค่านิยม ทักษะ ความรู้โดยตรงจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม เช่น ความรู้และสิ่งแวดล้อม เป็นความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการประกอบอาชีพต่าง ๆ

3. คุณภาพของมนุษย์เกิดจากการฝึกอบรม (training) การฝึกอบรม คือกรรมวิธีที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานให้พัฒนาในด้านความคิด การกระทำ ความสามารถ ความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับประสิทธิภาพการทำงานและการผลิตในปัจจุบันและในอนาคต ศาสตราจารย์ แกรี เอส เบคเคอร์ แบ่งการฝึกอบรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

3.1 การฝึกอบรมทั่วไป (General Training) เป็นการฝึกอบรมที่ไม่ได้เจาะจงงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นการฝึกอบรมเพื่อจะสร้างเสริมความรู้กว้าง ๆ และเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์สำหรับงานทั่ว ๆ ไป

3.2 การฝึกอบรมเฉพาะ (Specific Training) เป็นการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะของบริษัทหรือของหน่วยงาน ซึ่งการฝึกอบรมประเภทนี้จะเป็นประโยชน์กับนายจ้างมากกว่าตัวพนักงานเอง เพราะงาน ดังกล่าวอาจมีลักษณะเฉพาะและใช้อยู่ในบริษัทหรือหน่วยงานนั้นเท่านั้น

4. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากการมีสุขภาพอนามัยและโภชนาการที่ดี (Health and Nutrition) ดังสุภาษิตที่ว่า “จิตใจที่ดีอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง” (A sound mind is in a sound body) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจิตใจและร่างกายมีความสัมพันธ์กัน เวลาเจ็บป่วยไม่สบายจะรู้สึกหงุดหงิดไม่อยากทำงานหรือแม้ทำงานก็ไม่ได้ผลเต็มที่ ในทำนองเดียวกันหากเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ถ้าสุขภาพไม่ดีก็ไม่สามารถจะรับการศึกษาได้เต็มที่ การเรียนก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ความรู้ความสามารถ หรือคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่ควรจะได้รับเต็มที่ก็ได้รับน้อยกว่าปกติ

5. การอพยพ (Migration) เป็นการเพิ่มคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ การที่บุคคลใดจะต้องตัดสินใจอพยพย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาอยู่กรุงเทพมหานคร เขาย่อมคิดแล้วว่าเขาจะได้รับผลประโยชน์มากกว่าผลเสีย

6. ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดแรงงาน (Job-Market Information) เช่น ตำแหน่งงานว่าง คุณสมบัติแรงงานที่ต้องการและแหล่งที่ต้องการแรงงาน ข่าวสารเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งการที่จะได้ข่าวสารเหล่านี้จะต้องมีการเสาะแสวงหาและเสียค่าใช้จ่าย โดยปกติรัฐบาลจะเป็นผู้ให้บริการนี้และตั้งเป็นศูนย์บริการจัดหางาน ซึ่งจะช่วยลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการหางาน และหาแรงงานให้กับนายจ้างและลูกจ้าง ทำให้ตลาดแรงงานมี

ประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อแรงงานหางานได้เร็วย่อมมีรายได้และมีเวลาในการหาประสบการณ์มากขึ้น ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับตลาดงานจึงช่วยในการเพิ่มความรู้ เพิ่มรายได้ และลดค่าใช้จ่ายในการหางานของแรงงานด้วย

7. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากประสบการณ์ในการทำงาน (Work Experience) บุคคลที่ได้ลงทุนในการศึกษาดังแต่ต้นจนจบมหาวิทยาลัย ย่อมต้องการที่จะได้งานทำ สมกับความรู้ที่ได้เรียนมา การทำงานเป็นการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาใช้ในทางปฏิบัติ เป็นการฝึกฝนจากสถานการณ์จริง การทำงานในหน้าที่จะเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้เกิดความชำนาญ ล้วนเป็นการเพิ่มพูนคุณค่าในตัวทรัพยากรมนุษย์

8. คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ขึ้นอยู่กับสภาวะสิ่งแวดล้อม (Environment) สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของมนุษย์ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งถึงวันตาย เช่น อากาศ น้ำ เสียง สิ่งเหล่านี้ ถ้าเป็นพิษและไม่ได้รับการแก้ไขบำบัดอย่างจริงจัง จะก่อให้เกิดผลต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 25-35)

การศึกษากับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีศูนย์กลางอยู่ที่ทรัพยากรมนุษย์ มนุษย์ในระบบเศรษฐกิจจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา การฝึกอบรม และมีคุณภาพ การศึกษามีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการผลิต (Productivity) และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ได้ในหลายทาง กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับการศึกษาย่อมสามารถรับข่าวสารใหม่ ๆ ได้เร็วกว่า และสามารถจะนำปัจจัยการผลิตใหม่ ๆ ที่ไม่คุ้นเคย และขบวนการผลิตใหม่ ๆ ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นสินค้าใหม่ ๆ หรือกระบวนการผลิตใหม่ ๆ ที่ผลิตขึ้นหรือนำเข้ามาใช้ มีความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้ว่ากระบวนการทำงานของสิ่งนั้น ๆ เป็นอย่างไรหรือใช้อย่างไร การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อระดับค่าจ้างและผลผลิต เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า การศึกษามีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในประเทศเสรีนิยม ผู้ประกอบการเป็นตัวเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างสิ่งประดิษฐ์หรือสิ่งที่คิดค้นใหม่ ๆ กับขบวนการผลิตและเป็นผู้แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ที่จะเข้าไปลงทุน และยังเป็นผู้ที่กล้าเสี่ยงด้วย ผู้ประกอบการจึงเป็นทั้งนักแสวงหาโอกาสเข้าทำกำไรในกิจการใหม่ ๆ ผู้ที่กล้าเสี่ยงมองกาลไกล มีความรับผิดชอบและเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว และจะเป็นผู้ที่กล้าปฏิรูปองค์กรให้ก้าวหน้าและล้ำหน้าโดยเฉพาะในโลกยุคโลกาภิวัตน์

2. การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประสิทธิภาพการผลิต คือการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน การเพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อหัว ส่วนที่สำคัญเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของผลิตผลต่อแรงงาน และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของสินค้าทุนต่อหัวแรงงาน นั่นคือสัดส่วนของเครื่องมือเครื่องจักรต่อหัวแรงงานได้เพิ่มขึ้นและทุนมนุษย์ได้เพิ่มขึ้น คือ แรงงานและทรัพยากรมนุษย์ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมมากขึ้น นอกจากนั้นการเพิ่มขึ้นของผลิตผลต่อหัวยังสืบเนื่องมาจากประสิทธิภาพในการผลิต และการบริหารโดยทั่วไป หมายความว่ามีการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิต แม้จะใช้เครื่องมือ และทุนมนุษย์เท่าเดิม ก็สามารถเพิ่มผลิตผลได้อันสืบเนื่องมาจากการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารโดยทั่วไป (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 130-139)

ความคาดหวังในทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพ

นอกเหนือจากการคาดคะเนความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในเชิงปริมาณตามระดับการศึกษาชั้นต่าง ๆ แล้ว ในด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ได้มีการวิเคราะห์และคาดหวังไว้ว่า เศรษฐกิจและสังคมไทยจะสามารถเผชิญอนาคตอันมีเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก และเพื่อที่จะสามารถประมวลนำความรู้สู่การปฏิบัติ ทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตและสังคมที่ดีขึ้น การศึกษาไม่ว่าจะเป็นภาคในระบบหรือนอกระบบ จะต้องเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติของแต่ละบุคคลและสังคมที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

1. ให้มีความรู้และความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมไทยพอที่จะสามารถวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
2. ให้มีความเข้าใจในสังคมอื่น และเข้าใจความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันไปทั่วโลกพอที่จะหาทางเลือกที่จะอยู่ร่วมกันโดยสันติ
3. ให้มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีในโลกที่มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

4. ให้มีความรู้และการฝึกปฏิบัติในด้านการประกอบสัมมาชีพ
5. ให้มีหลักศาสนธรรมประจำใจเป็นคติเตือนใจในการดำรงชีวิต

(สุมาลี ปิตยานนท์. 2539 : 148-149. อ้างอิงจาก สิปปนนท์ เกตุทัต. 2539)

คุณลักษณะของบัณฑิตที่นายจ้างต้องการ

แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถ และ คุณลักษณะเชิงบุคลิกภาพ

ด้านความรู้ความสามารถ

แยกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้ความสามารถเฉพาะสาขา หมายถึงการมีความรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ และมีความรู้เกี่ยวกับงานเทคนิคต่าง ๆ

2. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพ หมายถึงการมีความรู้ความสามารถในสิ่งต่อไปนี้

- 2.1 การประยุกต์ความรู้
- 2.2 เรียนรู้งานและเรียนรู้สิ่งใหม่เกี่ยวกับงานได้เร็ว
- 2.3 มีประสบการณ์และมีทักษะในการปฏิบัติงาน
- 2.4 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 2.5 ใฝ่หาความรู้ทั้งความรู้รอบตัวและความรู้เกี่ยวกับงานทั่วไปในหน่วยงาน รวมทั้งความรู้เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน
- 2.6 การวิเคราะห์และตัดสินใจแก้ปัญหา
- 2.7 การประสานงาน การทำงานเป็นทีม และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 2.8 การถ่ายทอดความรู้
- 2.9 พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานและมุ่งมั่นพัฒนางาน
- 2.10 ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

3. ความรู้ความสามารถพิเศษ

- 3.1 การบริหาร
- 3.2 ภาษาต่างประเทศ
- 3.3 คอมพิวเตอร์
- 3.4 งานธุรการ
- 3.5 จิตวิทยา
- 3.6 สถิติ
- 3.7 วางแผน
- 3.8 เทคโนโลยี
- 3.9 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- 3.10 การประชาสัมพันธ์

ด้านคุณลักษณะเชิงบุคลิกภาพ

แยกได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้ ขยัน อดทน รับผิดชอบ กระตือรือร้น ซื่อสัตย์สุจริต คล่องตัว ตรงต่อเวลา ละเอียดยรอบคอบ เอาใจใส่ ตั้งใจทำงาน มีระเบียบวินัย มีทัศนคติที่ดีต่องานและนายจ้าง ไม่เลื่องงาน ไม่เกียจงาน อุทิศตนเพื่องาน ใช้ทรัพยากรที่จำกัดได้อย่างเป็นประโยชน์ และตั้งเป้าหมายการทำงานสูงสุด

2. บุคลิกภาพทางสังคม ประกอบด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นผู้นำ เชื่อมมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าพูดในที่ประชุม ปรับตัวเข้ากับสังคม ยอมรับความเปลี่ยนแปลง สุภาพเรียบร้อย พุดจาไพเราะ วางตัวได้เหมาะสม มีเหตุผล ฟังความคิดเห็นผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นแก่ส่วนรวม มีน้ำใจ เสียสละ มีไหวพริบและรักษาชื่อเสียงของบริษัทและของตน

3. บุคลิกภาพทางด้านอารมณ์ ประกอบด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้ สุขุม เยือกเย็น ใจเย็น ควบคุมอารมณ์ได้ดี ยิ้มแย้ม และร่าเริงแจ่มใส

4. บุคลิกภาพด้านสุขภาพ ประกอบด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้ แข็งแรง สมบูรณ์ คล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง สะอาดเรียบร้อย การแต่งกายดี สุภาพ และหน้าตาดี (กรมวิชาการ : 5-7 อ้างอิงจาก ทบวงมหาวิทยาลัย. 2532)

จากผลสรุปการวิจัยเรื่องคุณภาพกำลังคนตามความต้องการของภาคเอกชนในอนาคต ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ : 7-17) พบว่า นายจ้างส่วนใหญ่ไม่สนใจความรู้ของแรงงาน เท่าไรนัก แต่เน้นในด้านความสามารถ และบุคลิกภาพมากกว่า ส่วนคุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการนั้น แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในปัจจุบัน และคุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในอนาคต

คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในปัจจุบัน

ซึ่งอาจกล่าวแยกเป็นสาขาได้ดังนี้

1. สาขาการผลิต คุณลักษณะที่นายจ้างต้องการในปัจจุบันเรียงจากมากที่สุด และรองลงมาของแต่ละด้าน เป็นดังนี้

1.1 ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ประกอบด้วย

1.1.1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพคือ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำงานเป็นทีม มีประสิทธิภาพในการทำงาน

1.1.2 ความรู้ความสามารถพิเศษ คือ มีความรู้ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ งานธุรการ มีความรู้ทางช่างเฉพาะด้าน

1.2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

1.2.1 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความขยัน อดทน มีระเบียบวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์

1.2.2 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี มีไหวพริบ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่

1.2.3 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ได้แก่ ใจเย็น สุขุม ควบคุมอารมณ์ได้ ยิ้มแย้มแจ่มใส

1.2.4 บุคลิกภาพทางด้านสุขภาพ ได้แก่ แข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว และแต่งกายดี/สุขภาพ

2. สาขาบริการ คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการเรียงจากมากที่สุด และรองลงมาของแต่ละด้าน เป็นดังนี้

2.1 ด้านความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ได้แก่ มีประสบการณ์การทำงาน เรียนรู้งานเร็ว รู้จักวิเคราะห์แก้ปัญหาได้ และ ความรู้ความสามารถพิเศษ ได้แก่ ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ งานช่างเฉพาะด้าน และงานธุรการ

2.2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

2.2.1 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ รับผิดชอบ ขยัน อดทน กระตือรือร้น และซื่อสัตย์

2.2.2 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี พุดจาไพเราะ สุขภาพ และไหวพริบดี

2.2.3 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ได้แก่ ใจเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส และควบคุมอารมณ์ได้

2.2.4 บุคลิกภาพด้านสุขภาพ ได้แก่ แข็งแรงสมบูรณ์ คล่องแคล่วว่องไว และแต่งกายดี/สุขภาพ

3. สาขาการขาย คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการเรียงจากมากที่สุด และรองลงมาของแต่ละด้าน เป็นดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ได้แก่ ใฝ่หาความรู้ เรียนรู้งานเร็ว มีความคิดริเริ่ม และความสามารถพิเศษ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ธุรการ/พิมพ์ดีด ภาษาต่างประเทศ และงานเฉพาะด้าน เช่น ดนตรีและกีฬา

3.2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

3.2.1 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ รับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลาและขยัน

3.2.2 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี พูดจาไพเราะ สุภาพ และมีเหตุผล

3.2.3 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ได้แก่ ใจเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส สุขุมเยือกเย็น และควบคุมอารมณ์ได้

3.2.4 บุคลิกภาพด้านสุขภาพ ได้แก่ แข็งแรงสมบูรณ์ คล่องแคล่วว่องไว และไม่เป็นโรคติดต่อเรื้อรัง

4. สาขาการผลิตและการขาย คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการเรียงจากมากที่สุดและรองลงมาของแต่ละด้าน เป็นดังนี้

4.1 ด้านความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ได้แก่ เรียนรู้งานเร็ว มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพการทำงาน และความสามารถพิเศษ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ธุรการ/พิมพ์ดีด ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีหรือทักษะพื้นฐานทางช่าง

4.2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

4.2.1 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ขยัน อดทน ซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา

4.2.2 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี พูดจาจะฉะฉาน และเห็นแก่ส่วนรวม

4.2.3 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ได้แก่ สุขุม เยือกเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส และควบคุมอารมณ์ได้

4.2.4 บุคลิกภาพด้านสุขภาพ ได้แก่ แข็งแรงสมบูรณ์ คล่องแคล่วว่องไว และสะอาดเรียบร้อย

5. สาขาการขายและบริการ คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการเรียงจากมากที่สุดและรองลงมาของแต่ละด้าน เป็นดังนี้

5.1 ด้านความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ได้แก่ ใฝ่หาความรู้และทักษะ มีประสิทธิภาพการทำงาน วิเคราะห์ปัญหา ประยุกต์ความรู้ เรียนรู้งานเร็ว และความสามารถพิเศษ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5.2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

- 5.2.1 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ขยันอดทน ซื่อสัตย์สุจริต และกระตือรือร้น
- 5.2.2 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี พุดจาไพเราะ สุภาพ และมีเหตุผล
- 5.2.3 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ได้แก่ ใจเย็น ยิ้มแย้ม และสุขุม
- 5.2.4 บุคลิกภาพด้านสุขภาพ ได้แก่ แข็งแรงสมบูรณ์ แต่งกายดีและสุภาพ

คุณลักษณะของแรงงานที่นายจ้างต้องการในอนาคต

คุณภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการในอนาคต ภาคเอกชนต้องการแรงงานที่มีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

1. วุฒิการศึกษา เน้นวุฒิการศึกษาอย่างน้อยมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในทุกสาขาการผลิต การขาย และการบริการยกเว้นสาขาการขนส่งและการก่อสร้างเท่านั้นที่ไม่เน้นวุฒิการศึกษา
2. ความรู้ความสามารถ
 - 2.1 ความรู้ความสารถพิเศษ เน้นคอมพิวเตอร์เป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นภาษาต่างประเทศ
 - 2.2 ความรู้ความสามารถทั่วไป เน้นที่หลักการสำคัญ 3 ด้านคือ
 - 2.2.1 ความรู้ รู้ทักษะพื้นฐานทางวิชาชีพ และใฝ่รู้
 - 2.2.2 ความคิด ความคิดริเริ่ม คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดประยุกต์ความรู้
 - 2.2.3 ทักษะ มีประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานกลุ่มได้ และใช้ภาษาสื่อสารได้

3. บุคลิกภาพ เน้นบุคลิกภาพแรงงานใน 2 ด้าน คือ

- 3.1 บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีไหวพริบ มนุษย์สัมพันธ์ดี ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และเห็นแก่ส่วนรวม
- 3.2 บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความขยัน อดทนตรงต่อเวลา และมีระเบียบวินัย (กรมวิชาการ . 2539 : 7-16)

แนวโน้มเศรษฐกิจและความต้องการกำลังคน

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาโครงสร้างการผลิตของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการลดลงอย่างรวดเร็วของส่วนแบ่งภาคเกษตรกรรมในรายได้ประชาชาติ การที่อัตราความเจริญเติบโตของประเทศไทยสูงมากถึงขนาดเป็นตัวเลขสองหลักในช่วง 2531-2533 นั้น

สืบเนื่องมาจากการเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมส่งออกและการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมและบริการเป็นแหล่งสำคัญที่ขยายการจ้างงานและรายได้ของประเทศ ในปัจจุบันเทคโนโลยีที่ทันสมัยในภาคอุตสาหกรรมและบริการมีบทบาทที่สำคัญมาก และความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่เหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

ในตลาดโลกประเทศไทยกำลังเผชิญกับการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นทั้งจากประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา ประเทศที่พัฒนาแล้วกำลังมุ่งหน้าไปสู่การผลิตที่เน้นเรื่องคุณภาพและเทคโนโลยีขั้นสูง วิธีการผลิตด้วยระบบอัตโนมัติขั้นสมัยใหม่ ทำให้ประเทศเหล่านี้สามารถแข่งขันกับสินค้าส่งออกของประเทศไทยบางชนิดซึ่งต้องใช้แรงงานค่อนข้างมากได้ ในขณะเดียวกันประเทศที่กำลังพัฒนาอื่น ๆ ซึ่งมีค่าแรงถูกกว่าก็มุ่งเน้นการส่งออกมากขึ้น ทำให้การแข่งขันกับสินค้าส่งออกภาคหัตถกรรมของไทยที่ต้องใช้แรงงานมากมีความเข้มข้นยิ่งขึ้น

จากแรงกดดันเหล่านี้ประเทศไทยจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมุ่งส่งออกสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นบนรากฐานของเทคโนโลยีและคุณภาพที่สูงขึ้น เรื่องนี้มิใช่เป็นเพียงการพัฒนาขีดความสามารถในเรื่องเทคโนโลยีของประเทศเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องของการปรับปรุงคุณภาพของแรงงานทั้งที่มีฝีมือและกึ่งฝีมือให้สามารถเข้าใจ รู้จักเลือก รู้จักใช้ ตลอดจนสามารถประเมินและถ่ายทอดเทคโนโลยีของการผลิตสมัยใหม่ได้ (สุมาลี ปิตยานนท์. 2539 : 145-146)

ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

ความหมาย

1. การมีงานทำ กรมการจัดหางานได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการมีงานทำของกำลังแรงงาน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สำหรับภายในประเทศมุ่งเน้นผลการบรรจุนาน การจัดหางาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ความต้องการทำงานของผู้สมัครงานทั่วประเทศและความต้องการกำลังแรงงานของนายจ้างทั่วประเทศ รวมทั้งตำแหน่งงานว่าง ส่วนผู้มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่ทำงานทั้งที่มีรายได้หรือไม่มีรายได้ ซึ่งรวมถึงผู้ที่ทำงานในกิจกรรมของครอบครัวที่ไม่ได้รับค่าจ้าง ผู้ที่อยู่ระหว่างหยุดงานชั่วคราว เนื่องจากเจ็บป่วย หยุดพักผ่อน อยู่ในระหว่างพิพาทแรงงาน สถานที่ทำงานปิดชั่วคราว หรือด้วยเหตุอื่นไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างหยุดงานนั้น (กรมการจัดหางาน. 2540 : 15 อ้างอิงจาก กองบริหารการตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน. 2538 : 1-7)

2. การว่างงาน และผู้ไม่มีงานทำ หมายถึงผู้ประสงค์จะทำงานแต่ยังหางานทำไม่ได้ รวมถึงผู้ที่อยู่ในวัยทำงานซึ่งต้องการทำงานและสามารถทำงานได้ แต่ยังหางานทำไม่ได้เนื่องจากมีความรู้หรือฝีมือไม่เพียงพอ สภาพร่างกายไม่เหมาะสม ไม่พอใจในสภาพการจ้าง ไม่มีงานอยู่ใน

ท้องถิ่นที่อาศัย ไม่ทราบว่าจะหางานได้ที่ใด สัญญาการจ้างได้สิ้นสุดหรือระงับใช้เป็นการชั่วคราว ถูกปลดออกจากราน รอการบรรจุงานหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ (กรมการจัดหางาน. 2538 : 17)

สาเหตุการว่างงาน

สาเหตุการว่างงานในแต่ละยุคแต่ละสมัยมีความแตกต่างกัน สำหรับสาเหตุการว่างงานที่สำคัญ ๆ อาจจำแนกได้ 2 ประการ คือ สาเหตุการว่างงานที่เกิดจากปัจจัยภายนอก และสาเหตุการว่างงานที่เกิดจากปัจจัยภายใน

1. สาเหตุการว่างงานที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

1.1 ปริมาณกำลังแรงงาน ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างไม่ได้สัดส่วนกับความต้องการกำลังแรงงานของตลาดแรงงาน

1.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน ภาวะความต้องการของตลาดแรงงานที่มีต่อสาขาอาชีพใดอาชีพหนึ่ง หรือแรงงานที่มีคุณสมบัติซึ่งสอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมบางประเภท มีผลต่อการเพิ่มและลดอัตราการจ้างงานทำ

1.3 ระบบการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ระบบการเรียนการสอน รวมทั้งการเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนทั่วไปในเรื่อง การศึกษา มีผลต่อการเพิ่มหรือลดอัตราการจ้างงานได้ เพราะปัจจุบันนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งปรับความสอดคล้องระหว่างการศึกษาที่ตลาดแรงงานต้องการกับการศึกษาที่มุ่งสู่ปรัชญาการศึกษาที่มีจุดเน้น เพื่อการเรียนรู้และอยู่ได้ในสังคม

1.4 การส่งเสริมการลงทุน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอันเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 และ 7 มีผลต่อการลดอัตราการว่างงานได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องมาจากผลการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลต่อความต้องการแรงงานในทุกระดับการศึกษา แม้ว่าระบบการผลิตสมัยใหม่จะไม่เน้นการใช้แรงงานเข้มข้นก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้มีผลโดยตรงต่ออัตราการเพิ่มการจ้างงานทำ เพราะยังมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้อัตราการว่างงานลดลง เช่น การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ

1.5 ภัยแล้งซึ่งเกิดจากธรรมชาติ มีผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม ผลจากภาวะดังกล่าวก่อให้เกิดการว่างงานในช่วงการหางานทำ นอกจากนั้น การขาดการเตรียมพร้อม เพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมอาจส่งผลให้ว่างงานนานขึ้น ยกเว้นงานบางประเภทที่ไม่ต้องอาศัยฝีมือ

1.6 แนวโน้มการปลดคนงานอันเนื่องมาจากการนำเทคโนโลยีที่สูงขึ้นมาใช้ในระบบการผลิต

1.7 ภาวะเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปิดโอกาสให้บริษัทข้ามชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มีผลต่ออัตราการเพิ่มการจ้างงาน ขณะเดียวกับที่คนไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ หรือการที่ต่างชาติเปิดโอกาสรับแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ ก็มีผลช่วยลดปัญหาการว่างงานด้วยเช่นกัน

1.8 ภาวะการแข่งขันทั้งในระดับโลกและในระดับประเทศ การที่สถานประกอบการต่าง ๆ พยายามที่จะลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้วยการลงทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการจัดให้มีการฝึกอบรมนั้นก็ใช่ว่าจะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยลดอัตราการว่างงานได้ แต่ในทางกลับกันอัตราการว่างงานอาจสูงขึ้นได้ เมื่อปริมาณแรงงานที่มีคุณภาพมีมาก จนทำให้สถานประกอบการมีโอกาสที่จะเลือกจ้างได้

1.9 ภาวะค่าครองชีพที่สูงมากขึ้น มีผลทำให้ผู้ที่มิรายได้ไม่เพียงพอต่อชนวนขยายงานใหม่ ทำให้เกิด “ภาวะการว่างงานชั่วคราว” ขึ้น ประกอบกับสถานประกอบการบางแห่งไม่สามารถเพิ่มค่าจ้างให้ทันต่อภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นได้ จึงต้องมีการปิดงาน งดจ้าง เลิกกิจการหรือเลิกจ้างลูกจ้างบางส่วน

1.10 งานที่ขาดเสถียรภาพ จากการที่ภาวะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมการผลิตไปสู่ฐานในการให้บริการนั้น งานที่ทำมักขาดความมั่นคงเนื่องจากการย้ายฐานการผลิตไปสู่ที่ ๆ มีการลงทุนต่ำ จึงทำให้แรงงานต้องเผชิญกับความไม่มั่นคงในการทำงาน

2. สาเหตุการว่างงานที่เกิดจากปัจจัยภายใน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเหตุเฉพาะตัวบุคคล คือ

2.1 การจงใจ หรืออาจเรียกว่าว่างงานโดยสมัครใจ คือ ผู้ที่ประสงค์จะทำงานแต่จงใจเป็นผู้ว่างงาน เพราะไม่ปรารถนาที่จะทำ เนื่องจากไม่พอใจในค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2.2 ความบกพร่องในการปรับตัวให้เข้ากับงานที่ทำ มีผลมาจากการที่บุคคลมีความผิดปกติทางจิตใจ มีความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้จ้างงานเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีกว่า

2.3 ความบกพร่องทางสังคมของบุคคล ได้แก่การมีเหตุแห่งการหย่าร้าง ภาวะเก็บกด ซึ่งถือเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งของการทำงานตามทฤษฎี “Social Causation” เพราะนำไปสู่ภาวะความต้องการที่จะได้รับการรักษาและยังก่อให้เกิดความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่การงานอีกด้วย

2.4 เพศ ลักษณะงานบางอย่างก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อผู้สมควรเข้าทำงาน โดยเฉพาะผู้ที่มีการเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบที่หญิงเป็นชายหรือชายเป็นหญิงก็มีผลต่อการมีงานทำทั้งสิ้น นอกจากนั้น อคติทางเพศยังก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ทำให้เพศหญิงต้องตกอยู่ในภาวะที่เสียเปรียบเพศชายที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

2.5 ความพิการ เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมาก เพราะกลุ่มคนพิการจะได้รับการพิจารณาเป็นอันดับสุดท้าย หรืออาจไม่ได้รับการพิจารณาดังแต่ต้น ถ้าสังคมนั้นขาดกฎหมายรองรับที่จะให้ความคุ้มครองคนพิการในด้านการประกอบอาชีพ

2.6 อายุ บุคคลที่อยู่ในกลุ่มอายุที่เป็นเด็กและเยาวชน อาจไม่ได้รับการจ้างให้ทำงานด้วยเหตุผลบางประการ ทั้งในแง่วุฒิภาวะ การศึกษา และเงื่อนไขอื่น ๆ ทางกฎหมายที่ห้ามมิให้กลุ่มดังกล่าวทำงานบางประเภท โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวกับเครื่องจักรขณะปฏิบัติงาน งานอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

2.7 ผู้ที่มีโรคภัยแรง เช่น โรคเอ็ดส์

2.8 การเลือกงาน การที่บุคคลบางกลุ่มเลือกงาน โดยขาดการประเมินความสามารถของตน ย่อมทำให้เสียโอกาสในการมีงานทำ และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้น

2.9 ผู้ที่มีฐานะยากจน เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการมีโอกาสนในการมีงานทำ เพราะมีข้อจำกัดหลายด้าน ทั้งในด้านการศึกษา และการเข้าถึงบริการจัดหางาน และตามข้อเท็จจริงกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ประสบกับภาวะการว่างงานที่นานกว่ากลุ่มอื่น

2.10 ระดับการศึกษา ทักษะการศึกษามีผลทำให้เกิดการว่างงานได้ หากผู้ที่ได้รับการศึกษาในแต่ละระดับมีทัศนคติต่อ "งาน" ที่ต้องการทำในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การให้คุณค่าของงานที่สัมพันธ์กับระดับการศึกษา หรือยึดติดอยู่กับคนที่จบการศึกษาสายใดก็ต้องประกอบอาชีพสายนั้น เท่านั้น

2.11 ภูมิสำเนา ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวนไม่น้อย ที่กำลังรอคอยงานอยู่ในต่างถิ่น โดยมุ่งหวังว่าจะไม่กลับภูมิสำเนา ในทางตรงกันข้ามบางส่วนกลับรอคอยงานที่สามารถจะกลับสู่ภูมิสำเนาได้ เพื่อประโยชน์หลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านค่าครองชีพและการสร้างสถานภาพทางสังคมในท้องถิ่นของตน การรอคอยงานทั้ง 2 ลักษณะ มีผลต่อการว่างงานได้เช่นกัน (กรมการจัดหางาน. 2540 : 20-22)

ประเภทของการว่างงาน

โดยทั่วไปการว่างงานมักจะไม่เกิดขึ้นกับบุคคลเดิม หรือกลุ่มบุคคลเดิมตลอดเวลา สำหรับสาเหตุของการว่างงานนั้นอาจเกิดขึ้นด้วยสาเหตุที่แตกต่างกันไป สำหรับประเภทของการว่างงานนั้นได้มีการจำแนกไว้หลายอย่างด้วยกัน เช่น สมศักดิ์ สามัคคีธรรม (2538 : 193) ได้แบ่งประเภทของการว่างงานออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. การว่างงานเนื่องมาจากอุปสงค์มวลรวมมีไม่พอ (Deficient Demand) เป็นการว่างงานที่เกิดขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ สินค้าเหลือ/ล้นตลาด ทำให้นายทุนต้องลดการผลิตและปลดคนงานออก ก่อให้เกิดการว่างงานระยะสั้นที่เกิดจากวัฏจักรของเศรษฐกิจ กับการว่างงานระยะยาวที่เกิดจากผลการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่เพียงพอ

2. การว่างงานเพราะความฝืดเคืองของกลไกตลาดแรงงาน (Frictional Unemployment) คือการว่างงานอันเนื่องมาจากบุคคลเปลี่ยนงานเดิม โดยคนกลุ่มนี้จะมีการกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่อีก ถือเป็นการว่างงานระยะสั้นซึ่งสามารถศึกษาได้จากอัตราการเข้าออกของสถานประกอบการ

3. การว่างงานเพราะโครงสร้าง (Structural Unemployment) เป็นการว่างงานที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ว่า ตลาดแรงงานไม่ได้มีเพียงตลาดเดียว แต่ประกอบด้วยตลาดย่อย ๆ เป็นจำนวนมากจึงมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากตลาดแรงงานแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่ง จึงทำให้เกิดการว่างงานเพราะโครงสร้างขึ้น

4. การว่างงานตามฤดูกาล (Seasonal Unemployment) ได้แก่ การว่างงานที่เกิดจากการรูดฤดูกาลเกษตร พบมากในการทำงานภาคเกษตรกรรม

5. การว่างงานแอบแฝง (Disguised Unemployment) หมายถึง สภาพที่มีแรงงานส่วนเกินทำให้ผลผลิตส่วนเพิ่มของแรงงานอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับศูนย์ หรือเท่ากับอัตราค่าจ้างพอยังชีพ ดังนั้นในสาขาเศรษฐกิจที่มีการว่างงานแอบแฝงจะสามารถลดจำนวนแรงงานบางส่วน หรือโยกย้ายแรงงานออกจากสาขาเศรษฐกิจนั้นโดยไม่ทำให้ผลผลิตลดลงแต่อย่างใด

6. การทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment) หมายถึง แรงงานที่ประกอบธุรกิจให้ครัวเรือน ซึ่งมีจำนวนมากเกินไปเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ ที่นำมาใช้ร่วมกับแรงงานในการผลิต แรงงานส่วนเกินนี้จะไม่ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น ฉะนั้นถ้าลดแรงงานส่วนเกินออก ผลผลิตรวมจะไม่ลดลง (กรมการจัดหางาน. 2540 : 22-23)

ในเรื่องสาเหตุการว่างงานนี้ สุมาลิ ปิตยานนท์ (2540 : 125-127) ได้กล่าวว่า สาเหตุการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษานั้นจะมีสาเหตุมาจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสัมพันธ์กับการศึกษา แต่อยู่นอกเหนือขอบเขตการตัดสินใจทางการศึกษา และปัจจัยภายในวงการศึกษาเองซึ่งสามารถปรับปรุงแก้ไขได้บ้าง

สำหรับปัจจัยภายนอกที่สำคัญซึ่งเป็นมูลเหตุที่ทำให้อัตราการว่างงานมีแนวโน้มสูงขึ้นมีดังนี้

1. อัตราการเพิ่มของประชากร ที่ค่อนข้างสูงในอดีต ในช่วงปี พ.ศ. 2503-2513 มีผลให้ประชากรในวัยแรงงานในช่วง 10-15 ปี ให้หลังคือประมาณปี พ.ศ. 2513 - 2528 ซึ่งออกจากระบบการศึกษามีจำนวนมากเกินกว่าที่ตลาดแรงงานจะสามารถรับได้

2. กลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนแปลงโดยเน้นโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคอุตสาหกรรม ทำให้แรงงานชนบทหลังไหลเข้าสู่เมือง การจ้างงานขยายตัวไม่ทัน เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่มีการศึกษาในจำนวนน้อย และประกอบกับกลยุทธ์การพัฒนาที่เน้นการส่งออก จึงมีความต้องการแรงงานราคาถูกและไม่ต้องมีทักษะ ความรู้ความสามารถมากนัก

3. ผลกระทบจากการที่เศรษฐกิจของโลกตกต่ำ อันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์น้ำมันทำให้ความต้องการแรงงานทุกระดับลดลง

4. นโยบายของรัฐบาลในการจำกัดอัตราการเพิ่มการรับราชการซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้มีการศึกษาโดยตรง

5. โครงสร้างแรงจูงใจของตลาดแรงงานที่มีความแตกต่างกันมากตามระดับการศึกษา เป็นแรงผลักดันให้ผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับพยายามศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แนวโน้มของการศึกษาเพื่อจึงมีมากขึ้น

สำหรับปัจจัยภายในของวงการการศึกษาซึ่งเป็นมูลเหตุที่ทำให้อัตราการว่างงานมีแนวโน้มสูงขึ้นที่สำคัญ คือ

1. หลักสูตรการศึกษาไม่คล่องตัวต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดการว่างงานพร้อม ๆ กับการขาดแคลนแรงงานในบางสาขา

2. รูปแบบการลงทุนทางการศึกษาที่รัฐเกื้อหนุนในอัตราส่วนที่สูงตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ทำให้มีผู้ประสงค์ศึกษาต่อ เพราะไม่ต้องใช้จ่ายมากนักในการศึกษาต่อ

3. การขยายการศึกษาตามความต้องการระยะสั้นและความกดดันทางการเมือง ทำให้มีผู้จบการศึกษาในสาขาที่ตลาดมีความต้องการน้อยมีมากเกินไป

นอกเหนือจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีงานวิจัยบางเรื่องชี้ให้เห็นว่า การที่ตลาดแรงงานไทยมีลักษณะแตกแยกเป็นตลาดแรงงานแบบทันสมัย และตลาดแรงงานแบบดั้งเดิม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของค่าตอบแทน สภาพการทำงานและสวัสดิการต่าง ๆ ทำให้ผู้จบการศึกษาซึ่งไม่สามารถหางานทำได้ในตลาดที่ทันสมัย เลือกที่จะว่างงานเพื่อรองานในตลาดนี้มากกว่าที่จะรับงานในตลาดแรงงานแบบดั้งเดิม ซึ่งยังมีความต้องการแรงงานและสามารถดูดซับแรงงานเหล่านี้ได้ ทำให้อัตราการว่างงานของผู้มีการศึกษาสูงขึ้นมากกว่าที่ควรจะเป็น

การขาดแคลนแรงงาน

ในขณะที่ปัญหาการว่างงานและการทำงานด่ำระดับของผู้มีการศึกษา เป็นปัญหาสำคัญ และได้รับความสนใจศึกษากันค่อนข้างมากในช่วงแผนฯ 3 ถึงปลายแผนฯ 5 แต่สิ่งที่น่าสังเกต ก็คือ มีการขาดแคลนแรงงานที่มีการศึกษาบางประเภท บางสาขาเกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย งานวิจัยหลายเรื่องรวมทั้งการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี 2526 ได้ชี้ให้เห็นว่า มีตำแหน่งงานว่างอยู่เป็นจำนวนมากที่ธุรกิจเอกชนไม่สามารถว่าจ้างแรงงานเข้ามาทำได้ ตำแหน่งงานเหล่านี้ได้แก่ วิศวกรเครื่องกล เครื่องไฟฟ้า อิเลคทรอนิกส์ นักบัญชี นักวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ช่างกลโรงงาน ช่างเทคนิคไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ช่างแบบ ช่างกลึง พนักงานขายที่มีความรู้ด้านเทคนิค ฯลฯ ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวเหล่านี้ปรากฏอยู่ในตำแหน่งว่างซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมากของธุรกิจเอกชน ซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ในกองการจัดหางานของกรมแรงงานในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน สิ่งที่น่าสังเกตจากงานวิจัยเหล่านี้ก็คือ ข้อสรุปที่คล้ายคลึงกันว่า ปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีการศึกษาที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ เป็นปัญหาทางด้านคุณภาพมากกว่า ปัญหาทางด้านปริมาณ กล่าวคือ สถาบันการศึกษาได้ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาดังกล่าวออกมาจำนวนไม่น้อย แต่ก็ยังมีผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาดังกล่าวที่หางานทำไม่ได้ ในขณะที่ธุรกิจเอกชนก็ยังมีตำแหน่งว่างและหาคนทำงานไม่ได้ สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว ก็เนื่องจากการขาดความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาผู้ผลิตกำลังแรงงานกับธุรกิจซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงาน เกี่ยวกับคุณลักษณะของแรงงานที่ต้องการรวมทั้งความสลับซับซ้อนของโครงสร้างการบริหารระบบการศึกษา ซึ่งทำให้สถาบันเหล่านี้ปรับตัวได้ช้าต่อการเปลี่ยนแปลงงานของตลาดแรงงาน คุณลักษณะสำคัญที่ธุรกิจประสงค์ที่จะได้จากสถาบันการศึกษา ก็คือการฝึกด้านความซื่อสัตย์ ความขยันขันแข็ง รวมทั้งความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากกว่าการเรียนรู้ภาคทฤษฎีอย่างเดียว

ปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้มีการศึกษา เริ่มได้รับความสนใจและเป็นประเด็นสำคัญของการวิเคราะห์วิจัยอีกครั้งหนึ่ง นับตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา ซึ่งมีการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อมาลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยเน้นอุตสาหกรรมส่งออกเป็นหลัก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากค่าจ้างแรงงานในประเทศนักลงทุนเหล่านี้ ซึ่งส่วนใหญ่คือ เกาหลี ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮองกง พุ่งตัวสูงขึ้นอย่างมาก จนทำให้นักลงทุนต้องหันไปหาแหล่งลงทุนในประเทศอื่น ซึ่งยังมีค่าจ้างต่ำอยู่ และหนึ่งในประเทศเหล่านั้นก็คือ ประเทศไทย นอกจากนั้นก็เพื่อหลีกเลี่ยงการกีดกันทางการค้าจากประเทศสหรัฐอเมริกา

การเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของนักลงทุนต่างชาติรวมทั้งการขยายตัวของนักลงทุนไทย จำเป็นต้องจ้างวิศวกร บัญชี และช่างฝีมือ ระดับหัวหน้างานที่มีประสบการณ์ แต่เนื่องจากจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านนี้เพิ่มขึ้นจำนวนน้อย เพราะการผลิตต้องใช้เวลา กำลังคน และ

งบประมาณ ดังนั้นโรงงานจำนวนมากจึงมีปัญหาไม่สามารถว่าจ้างแรงงานที่มีความรู้มีทักษะสูงเหล่านี้ได้ จึงเกิดการประมูลแย่งตัวคนงานกัน อัตราค่าจ้างของแรงงานใหม่ที่จบวิศวกรรมศาสตร์และบัญชีเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ในช่วงปี 2530 -2534 และถึงแม้บริษัทธุรกิจจะได้มีการปรับเงินเดือนของผู้มีการศึกษาอย่างมโหฬาร หรือใช้วิธีลดมาตรฐานการจ้างและติดต่อรับพนักงานกับสถาบันโดยตรง แต่ก็ยังไม่สามารถบรรจุมหาวิศวกร นักบัญชี พนักงานคอมพิวเตอร์ ในตำแหน่งว่างได้ บางบริษัทมีตำแหน่งงานว่างนานถึง 12 เดือน

จากสถิติในปี 2533 ประมาณว่าความต้องการวิศวกรทุกประเภทมีสูงถึง 4,958 คน ในขณะที่กำลังการผลิตมีเพียง 2,744 คน ขาดแคลนถึง 2,214 คน และถึงแม้ว่าจะมีการพยายามเพิ่มการผลิต แต่ก็ยังคงจะเป็นปัญหาต่อไปอีกใน 5-10 ปีข้างหน้า ถ้าเศรษฐกิจยังสามารถขยายตัวในอัตราร้อยละ 7-8 ต่อปี

อย่างไรก็ตาม การขาดแคลนไม่ได้เกิดในทุกสาขา เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีบางสาขา เช่น วิทยาศาสตร์อาหาร ชีวภาพ เกษตรศาสตร์ มีส่วนเกินเล็กน้อย เกษตรศาสตร์มีส่วนเกินค่อนข้างมาก ส่วนวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ขาดแคลนเล็กน้อย

นอกจากนั้นสิ่งที่บอกว่าการต้องการแรงงานที่มีการศึกษาสูงเพิ่มมากขึ้นคือ การจ้างงานของกลุ่มนี้มีอัตราเพิ่มเร็วกว่าทุกระดับการศึกษา แสดงว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วง 2530-2534 เน้นการจ้างคนที่จบอุดมศึกษามากที่สุด นอกจากนั้นอัตราการว่างงานของผู้มีการศึกษาสูงก็ลดลงมาก จนแทบว่าไม่มีปัญหาการว่างงานของผู้จบมหาวิทยาลัยเลย (< 2%)

สำหรับผู้จบอาชีวศึกษา การขาดแคลนเกิดขึ้นเฉพาะบางสาขาเท่านั้น แต่โดยภาพรวมแล้วไม่ขาด ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้จบอาชีวศึกษามากและในช่วงก่อนที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวในปี 2530 การว่างงานของผู้จบอาชีวศึกษาสูงมาก การขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้อัตราการว่างงานจากร้อยละ 9 ในปี 2528 ลดลงมาเหลือร้อยละ 4.8 ในปี 2534 ลักษณะการขาดแคลนแรงงานระดับอาชีวศึกษาที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2530-2533 เกิดในกรณีของช่างและหัวหน้างานที่มีประสบการณ์ ซึ่งมักถูกโรงงานซื้อตัวไปช่วยจัดระบบในโรงงาน ซึ่งโรงงานที่เสียช่างไปก็สามารถพัฒนาเลื่อนขั้นคนงานรอง ๆ ขึ้นมาแทนได้ แต่ก็ทำให้ต้องเสียคนที่เคยฝึกและพัฒนามาแล้วไป ปัญหานี้เริ่มผ่อนคลายลงตั้งแต่ปี 2535 เพราะการลงทุนลดลง

สำหรับภาพในอนาคต การพยากรณ์ในช่วงปี 2536-2540 ให้ภาพว่า ถ้าเศรษฐกิจไทยยังสามารถขยายตัวได้ตั้งแต่ร้อยละ 8 โดยเฉลี่ยแล้ว การขาดแคลนก็จะยังมีอยู่ โดยเฉพาะวิศวกรด้านเครื่องกล เคมี อุตสาหกรรม ที่จะลดและไม่ขาดแคลนก็คือ วิศวกรรมสาขาคอมพิวเตอร์ ไฟฟ้า โยธา เพราะมีอัตราเพิ่มค่อนข้างสูง ส่วนสาขาโลหะการ เกษตรวิทยาศาสตร์ อาหาร ชีวภาพ

ค่อนข้างจะพอเพียง ส่วนอาชีวศึกษาอาจมีส่วนเกินใน 10 ปีข้างหน้า ปัญหาอาชีวศึกษาจะเป็นปัญหาทางด้านคุณภาพมากกว่าด้านปริมาณ

สำหรับแรงงานระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นที่ต้องการของโรงงานสมัยใหม่มากขึ้น เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้กว้างพอที่จะฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้ดี มีความรู้ภาษาอังกฤษพอที่จะเข้าใจควบคุมเครื่องมือเครื่องจักรจากต่างประเทศที่มีคู่มือคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษได้นั้น การขาดแคลนเกิดขึ้นเป็นบางจุดโดยเฉพาะในเขตที่เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมจำนวนมาก แต่การขาดแคลนก็ไม่ได้สร้างปัญหาให้กับแรงงานมากนัก เนื่องจากในภาพรวมระดับประเทศยังมีแรงงานจบมัธยมศึกษาสำรองอยู่อีกเป็นจำนวนมากในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นระบบซึ่งมีความต้องการแรงงานในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น (สุมาลี ปิตยานนท์. 2539 : 127-131)

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพอใจนั้น (Wallerstein. 1971 : 256)

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2530 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกชอบของบุคลากรอันเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่ การจัดองค์การ การจัดระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารบุคคล ซึ่งคุณภาพและสภาพของหน่วยงานดังกล่าวมีผลกระทบต่อความต้องการของบุคคลและผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น นอกจากนี้ยังได้สรุปแนวคิดของเซเลสนิค (Zalesnich) เกี่ยวกับเรื่องความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะดวกสบาย ในสถานที่ทำงาน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การได้ทำงานที่ตนถนัด เป็นต้น
 2. ความต้องการภายใน หรือความต้องการทางจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน
- ความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลายากที่จะกำหนดตายตัวลงไปได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ ฯลฯ ซึ่งมีได้ยุ่งที่รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา มหาววิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบริการทางวิชาการ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสุพรรณภูมิ และสำราญ กงวิท (2540 : 42-45) พบว่านิสิตโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา มหาววิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และในรายด้านก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ด้านอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ส่วนใหญ่สอนดีและอธิบายดี มีความเป็นกันเอง แต่บางท่านขาดเทคนิคการสอน สอนตามตำราอย่างเดียว เข้าสอนไม่ตรงเวลา เข้าห้องช้าและให้ทำแต่งงานไม่สอน ไม่เตรียมการสอน สอนไม่เข้าใจ ไม่ชัดเจน ไม่มีการยกตัวอย่าง ไม่ให้ความสนใจในการเรียนของนิสิต ชอบใช้อารมณ์ ใช้คำพูดที่เป็นวิชาการมากเกินไป ไม่สามารถตอบคำถามของนิสิตได้หรือตอบไม่ตรงคำถาม

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

อาจารย์บางท่านสอนไม่น่าสนใจทำให้เบื่อ สอนซ้ำซากความเข้มข้นในการสอน บางท่านสอนเร็วเกินไปและขาดความตั้งใจในการสอน บางวิชาไม่ค่อยสอนเนื้อหาที่เรียน มีกิจกรรมน้อยเกินไป ให้งานมากเกินไป ไม่สอนสิ่งใหม่ ๆ หรือนำเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันมาสอน ควรเชิญวิทยากรข้างนอกมาสอนบ้าง

ด้านการบริการทางวิชาการ

ควรมีการประกาศแจ้งข่าวสารโดยการพิมพ์แจก ติดบอร์ด ติดในลิฟท์ เพื่อให้นิสิตรู้ข่าวสาร
ที่ทันสมัยและทันเหตุการณ์ รักษาห้องสมุดให้เป็นระเบียบและทันสมัย เพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ให้พอกับจำนวนนิสิต เพิ่มงานบริการ จัดให้มีการบรรยายสัมมนาความรู้เพิ่มเติมให้นิสิต ควรเอาใจใส่ในการให้บริการกับนิสิต ควรบำรุงรักษาอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพดี

ไม่เสียบ่อย และควรขยายเวลาการใช้ห้องสมุดสำหรับนิสิตภาควิชา

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ น้ำไม่ไหล ไม่สะอาด และไม่ปลอดภัย ทางเดินเข้าออกจากมหาวิทยาลัย ทางเดินลงบันได ตามมุมต่าง ๆ และในห้องน้ำ มีดบาดและอันตราย ควรจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยมากกว่านี้ สถานที่พักผ่อนไม่เพียงพอ ลิฟท์ไม่เพียงพอและเสียบ่อย อาคารสกปรก ควรเปิดไฟให้สว่างกว่านี้ ตู้น้ำดื่มไม่พอ น้ำไม่ไหลและสกปรก ควรจัดให้มีแก้ว

สำหรับตี่มน้ำทุกตู้ โรงอาหารสกปรกตอนเย็นอาหารไม่น่ารับประทาน แก้วมีน้อยไม่เพียงพอ
กับจำนวนนิสิตและบางห้องนั่งไม่สบาย ควรเปิดเครื่องปรับอากาศทุกวันและควรดูแลให้อยู่ใน
สภาพดีตลอดเวลา อุปกรณ์สื่อการสอนเสียบ่อยใช้ไม่ค่อยได้ ควรให้ยืมรักษาความปลอดภัย
ทำงานให้เต็มที่

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จากโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2540 โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

- 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 425 คน
- 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือประชากรทั้งหมด

ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร สาขา	ประชากร	รวม	รวม
	ชาย	หญิง	
การบัญชี	37	184	221
การตลาด	58	146	204
รวม	95	330	425

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเรื่องการติดตามผลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกกรายการตอบ (Check list) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และสาขา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้บัณฑิตได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพของผู้เรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 ให้บัณฑิตที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในปีการศึกษา 2540 ทุกคน ลงทะเบียนโดยลงชื่อที่อยู่ ที่บ้านและที่ทำงาน พร้อมเบอร์โทรศัพท์

3.2 ส่งแบบสอบถามไปรษณีย์จำนวน 425 ฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 380 ฉบับ (ร้อยละ 89.94 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) นำมาคัดเลือกได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำไปประมวลผลได้ จำนวน 364 ฉบับ (ร้อยละ 95.79 ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคืนทั้งหมด) นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการ ดังนี้

1. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อคำถามโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
3. นำข้อเสนอแนะปลายเปิดมาหาค่าความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับมีดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคำถาม จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ตอนที่ 3 สรุปข้อเสนอแนะของข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	75	20.6
หญิง	289	79.4
อายุ		
ต่ำกว่า 23 ปี	128	35.2
ระหว่าง 23-25 ปี	199	54.6
สูงกว่า 25 ปี	37	10.2
สาขาวิชา		
การบัญชี	182	50.0
การตลาด	182	50.0
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 364 คน จำแนกตามสถานภาพ ได้ดังนี้

1.1 เพศ

- ชาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- หญิง จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 79.4 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.2 อายุ

- อายุต่ำกว่า 23 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- อายุระหว่าง 23-25 ปี จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- อายุสูงกว่า 25 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.3 สาขาวิชา

- การบัญชี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- การตลาด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคำถาม จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา
ที่ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

สถาน ภาพการ ทำงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
ทำงาน	206	56.6	41	54.7	165	57.1	65	50.8	105	52.8	36	97.3	104	57.1	102	56.0
ไม่มี งานทำ	158	43.4	34	45.3	124	42.9	63	49.2	94	47.2	1	2.7	78	42.9	80	44.0
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 2 ผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 364 คน มีงานทำ จำนวน 206 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 และ 43.4 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายทั้งหมด 75 คน มีงานทำจำนวน 41 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 และ 45.3 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมด 289 คน มีงานทำ จำนวน 165 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 42.9

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน มีงานทำ จำนวน 65 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 49.2 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน มีงานทำ จำนวน 105 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 และ 47.2 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน มีงานทำ จำนวน 36 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 97.3 และ 2.7

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษสาขากการบัญชี ทั้งหมด 182 คน มีงานทำ จำนวน 104 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 42.9 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขากการตลาดทั้งหมด 182 คน มีงานทำ จำนวน 102 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และ 44.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำเกี่ยวกับโอกาสในการ
ได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้นหลังจากเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

การศึกษา เพิ่มสถาน ภาพการ ทำงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มี	121	58.7	25	61.0	96	58.2	35	53.8	63	60.0	24	66.7	66	63.5	55	53.9
ไม่มี	85	41.3	16	39.0	69	41.8	30	46.2	42	40.0	12	33.3	38	36.5	47	46.1
รวม	206	100.0	41	100.0	165	100.0	65	100.0	105	100.0	36	100.0	104	100.0	102	100.0

จากตารางที่ 3 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ ทั้งหมด 206 คน มีโอกาสได้ตำแหน่งงาน
ดีขึ้น จำนวน 121 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7
และ 41.3 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 41 คน มีโอกาสได้
ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 25 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน 16 คน คิดเป็น
ร้อยละ 61.0 และ 39.0 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 165 คน มีโอกาสได้
ตำแหน่งงานดีขึ้นจำนวน 96 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน 69 คน คิดเป็น
ร้อยละ 58.2 และ 41.8

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 65 คน
มีโอกาสได้ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 35 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน 30 คน
คิดเป็นร้อยละ 53.8 และ 46.2 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด
105 คน มีโอกาสได้ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 63 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน
42 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 40.0 และผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ที่มีงานทำ ทั้ง
หมด 36 คน มีโอกาสได้ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 24 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น
จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 33.3

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 104 คน
มีโอกาสได้ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 66 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น จำนวน 38 คน
คิดเป็นร้อยละ 63.5 และ 36.5 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาดที่มีงานทำ ทั้งหมด 102 คน

มีโอกาสได้ตำแหน่งงานดีขึ้น จำนวน 55 คน ไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น 47 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 และ 46.1

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานในปัจจุบัน
ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

สถานภาพ การทำงาน ปัจจุบัน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มีงานทำ	288	79.1	56	74.7	232	80.3	100	78.1	156	78.4	32	86.5	143	78.6	145	79.7
ไม่มีงานทำ	76	20.9	19	25.3	57	19.7	28	21.9	43	21.6	5	13.5	39	21.4	37	20.3
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 4 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 364 คน มีงานทำจำนวน 288 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 และ 20.9 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ดอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน มีงานทำ จำนวน 56 คน ไม่มีงานทำจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 และ 25.3 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิง ทั้งหมด 289 คน มีงานทำจำนวน 232 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 และ 19.7

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษายต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน มีงานทำจำนวน 100 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 21.9 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน มีงานทำ จำนวน 156 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และ 21.6 ผู้สำเร็จการศึกษายสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน มีงานทำจำนวน 32 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 และ 13.5

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษสาขากการบัญชี ทั้งหมด 182 คน มีงานทำจำนวน 143 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 และ 21.4 ผู้สำเร็จการศึกษสาขากการตลาด ทั้งหมด 182 คน มีงานทำจำนวน 145 คน ไม่มีงานทำ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 และ 20.3

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา
จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

สาเหตุ การไม่ได้ ทำงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
งานไม่ตรง	11	14.5	3	15.8	8	14.0	3	10.7	8	18.6	-	-	11	28.2	-	-
รอเรียกตัว	37	48.7	4	21.1	33	57.9	10	35.7	23	53.5	4	80.0	21	53.8	16	43.2
ค่าตอบแทนน้อย	4	5.3	2	10.5	2	3.5	1	3.6	3	7.0	-	-	-	-	4	10.8
ศึกษาต่อ	10	13.1	6	31.6	4	7.0	7	25.0	3	7.0	-	-	5	12.8	5	13.5
อื่น ๆ	14	18.4	4	21.0	10	17.5	7	25.0	6	14.0	1	20.0	2	5.1	12	32.4
รวม	76	100.0	19	100.0	57	100.0	28	100.0	43	100.0	5	100.0	39	100.0	37	100.0

จากตารางที่ 5 ผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่ได้ทำงานที่ตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 76 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ
จำนวน 11 คน รอเรียกตัว จำนวน 37 คน ได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 4 คน ศึกษาต่อ จำนวน
10 คน อื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5, 48.7, 5.3, 13.1 และ 18.4
ของ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่ได้ทำงานที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 19 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน
3 คน รอเรียกตัว จำนวน 4 คน ได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 2 คน ศึกษาต่อ จำนวน 6 คน
อื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8, 21.1, 10.5, 31.6 และ 21.0 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิง
ที่ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 57 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้
ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน 8 คน รอเรียกตัว จำนวน 33 คน ได้ค่าตอบแทนน้อย
จำนวน 2 คน ศึกษาต่อ จำนวน 4 คน อื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0,
57.9, 3.5, 7.0 และ 17.5

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 28 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ
จำนวน 3 คน รอเรียกตัว จำนวน 10 คน ได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 1 คน ศึกษาต่อ
จำนวน 7 คน และอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7, 35.7, 3.6, 25.0 และ 25.0
ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 43 คน จำแนกจำนวนและ

ร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงาน ได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน 8 คน รอเรียกตัว จำนวน 23 คน ได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 3 คน ศึกษาต่อ จำนวน 3 คน และอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6, 53.5, 7.0, 7.0 และ 14.0 ผู้สำเร็จการศึกษามีอายุสูงกว่า 25 ปี ที่ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 5 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการไม่มี รอเรียกตัว จำนวน 4 คน ได้ค่าตอบแทนน้อยไม่มี ศึกษาต่อไม่มี และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 80.0, 0.0, 0.0 และ 20.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสมาชิกการบัญชีที่ ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 39 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน 11 คน รอเรียกตัว จำนวน 21 คน ค่าตอบแทนน้อย ไม่มี ศึกษาต่อ จำนวน 5 คน และ อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2, 53.8, 0.0, 12.8, และ 5.1 ผู้สำเร็จการศึกษามาจากการตลาดที่ ไม่ได้ทำงาน ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของสาเหตุการไม่ได้ทำงานได้ดังนี้ งานไม่ตรงกับความต้องการ ไม่มี รอเรียกตัว จำนวน 16 คน ค่าตอบแทนน้อยจำนวน 4 คน ศึกษาต่อ จำนวน 5 คน และ อื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 43.2, 10.8, 13.5, และ 32.4

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละระดับเงินเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ระดับ เงินเดือน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
-7,000	57	19.8	10	17.9	47	20.3	22	22.0	35	22.4	-	-	28	19.6	29	20.0
7,001-8,000	65	22.6	8	14.3	57	24.6	22	22.0	38	24.4	5	15.6	29	20.3	36	24.8
8,001-10,000	103	35.8	21	37.5	82	35.3	39	39.0	54	34.6	10	31.3	58	40.6	45	31.0
10,001-12,000	35	12.1	8	14.3	27	11.6	11	11.0	17	10.9	7	21.9	17	11.9	18	12.4
12,000+	28	9.7	9	16.1	19	8.2	6	6.0	12	7.7	10	31.3	11	7.7	17	11.7
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 6 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด จำนวน 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 57 คน ระหว่าง 7,001-8,000 บาท จำนวน 65 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 103 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 35 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8, 22.6, 35.8, 12.1 และ 9.7

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด จำนวน 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 10 คน ระหว่าง 7,001-8,000 บาท จำนวน 8 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 21 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 8 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9, 14.3, 37.5, 14.3 และ 16.1 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด จำนวน 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 47 คน ระหว่าง 7,001-8,000 บาท จำนวน 57 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 82 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 27 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3, 24.6, 35.3, 11.6 และ 8.2

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษายู่ต่ำกว่า 23 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 22 คน ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 22 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 39 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 11 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0, 22.0, 39.0, 11.0 และ 6.0 ผู้สำเร็จการศึกษายุ่ระหว่าง 23-25 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 35 คน ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 38 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 54 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 17 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4, 24.4, 34.6, 10.9 และ 7.7 ผู้สำเร็จการศึกษายุ่สูงกว่า 25 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท ไม่มี ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 5 คน ระหว่าง 8,001-10,000 บาท จำนวน 10 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 7 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 15.6, 31.3, 21.9 และ 31.3

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 28 คน
ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 29 คน ระหว่าง 8,001 - 10,000 บาท จำนวน 58 คน
ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 17 คน และสูงกว่า 12,000 บาท จำนวน 11 คน
คิดเป็นร้อยละ 19.6, 20.3, 40.6, 11.9 และ 7.7 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาดที่มีงานทำ
ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของระดับเงินเดือนได้ดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท
จำนวน 29 คน ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 36 คน ระหว่าง 8,001 - 10,000 บาท
จำนวน 45 คน ระหว่าง 10,001 - 12,000 บาท จำนวน 18 คน และสูงกว่า 12,000 บาท
จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0, 24.8, 31.0, 12.4 และ 11.7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่
จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ชื่อหน่วย งาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
บริษัทขาย/ ผลิตสินค้า	138	47.9	25	44.6	113	48.7	53	53.0	67	42.9	18	56.3	73	51.0	65	44.8
สถาบันการ เงิน	15	5.2	4	7.1	11	4.7	3	3.0	11	7.1	1	3.1	7	4.9	8	5.5
กิจการ บริการ	74	25.7	14	25.0	60	25.9	26	26.0	40	25.6	8	25.0	35	24.5	39	26.9
รับราชการ	21	7.3	4	7.1	17	7.3	5	5.0	16	10.3	-	-	13	9.1	8	5.5
อาชีพอิสระ	27	9.4	6	10.7	21	9.1	9	9.0	14	9.0	4	12.5	9	6.3	18	12.4
อื่น ๆ	13	4.5	3	5.4	10	4.3	4	4.0	8	5.1	1	3.1	6	4.2	7	4.8
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 7 ผู้สำเร็จการศึกษาดตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวน
และร้อยละของหน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 138 คน สถาบันการ
เงิน จำนวน 15 คน กิจการบริการ จำนวน 74 คน รับราชการ จำนวน 21 คน อาชีพอิสระ
จำนวน 27 คน และอื่น ๆ จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 47.9, 5.2, 25.7, 7.3 9.4 และ 4.5
ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของหน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 25 คน สถาบันการเงิน จำนวน 4 คน กิจการบริการ จำนวน 14 คน รัฐบาล จำนวน 4 คน อาชีพอิสระ จำนวน 6 คน และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6, 7.1, 25.0, 7.1, 10.7 และ 5.4

ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของหน่วยงาน ที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 113 คน สถาบันการเงิน จำนวน 11 คน กิจการ บริการ จำนวน 60 คน รัฐบาล จำนวน 17 คน อาชีพอิสระ จำนวน 21 คน และอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7, 4.7, 25.9, 7.3, 9.1 และ 4.3

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 53 คน สถาบันการเงิน จำนวน 3 คน กิจการบริการ จำนวน 26 คน รัฐบาล จำนวน 5 คน อาชีพ อิสระ จำนวน 9 คน และอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0, 3.0, 26.0, 5.0, 9.0 และ 4.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละ ของหน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 67 คน สถาบันการเงิน จำนวน 11 คน กิจการบริการ จำนวน 40 คน รัฐบาล จำนวน 16 คน อาชีพอิสระ จำนวน 14 คน และอื่น ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9, 7.1, 25.6, 10.3, 9.0 และ 5.1

ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของ หน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 18 คน สถาบันการเงิน จำนวน 1 คน กิจการบริการ จำนวน 8 คน รัฐบาล ไม่มี อาชีพอิสระ จำนวน 4 คน และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3, 3.1, 25.0, 0.0, 12.5 และ 3.1

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่ปฏิบัติได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 73 คน สถาบันการเงิน จำนวน 7 คน กิจการบริการ จำนวน 35 คน รัฐบาล จำนวน 13 คน อาชีพ อิสระ จำนวน 9 คน และอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0, 4.9, 24.5, 9.1, 6.3 และ 4.2 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาดที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของ หน่วยงานที่ปฏิบัติ ได้ดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า จำนวน 65 คน สถาบันการเงิน จำนวน 8 คน กิจการบริการ จำนวน 39 คน รัฐบาล จำนวน 8 คน อาชีพอิสระ จำนวน 18 คน และ อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8, 5.5, 26.9, 5.5, 12.4 และ 4.8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน
ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

ช่วงเวลา ที่รองาน (เดือน)	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
ต่ำกว่า 3	197	68.4	37	66.1	160	69.0	69	69.0	104	66.7	24	75.0	99	69.2	98	67.6
3 - 5	64	22.2	11	19.6	53	22.8	28	28.0	36	23.1	-	-	35	24.5	29	20.0
6 - 7	9	3.1	1	1.8	8	3.4	2	2.0	5	3.2	2	6.3	3	2.1	6	4.1
มากกว่า 7	18	6.2	7	12.5	11	4.7	1	1.0	11	7.1	6	18.8	6	4.2	12	8.3
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 8 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 197 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 64 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 9 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4, 22.2, 3.1 และ 6.2 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 37 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 11 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 1 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1, 19.6, 1.8 และ 12.5 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 160 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 53 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 8 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0, 22.8, 3.4 และ 4.7

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษายอายุต่ำกว่า 23 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 69 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 28 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 2 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0, 28.0, 2.0 และ 1.0 ผู้สำเร็จการศึกษามีอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 104 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 36 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 5 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7, 23.1, 3.2 และ 7.1 ผู้สำเร็จการศึกษายอายุสูงกว่า 25 ปี

ที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรอนานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 24 คน ระหว่าง 3-5 เดือน ไม่มี ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 2 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0, 0.0, 6.3 และ 18.8

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรอนานที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 99 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 35 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 3 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2, 24.5, 2.1 และ 4.2 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ใช้ในการรอนานที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ต่ำกว่า 3 เดือน จำนวน 98 คน ระหว่าง 3-5 เดือน จำนวน 29 คน ระหว่าง 6-7 เดือน จำนวน 6 คน มากกว่า 7 เดือน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6, 20.0, 4.1 และ 8.3

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

อัตราการ ใช้ความรู้ ทำงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มาก	54	18.7	12	21.4	42	18.1	17	17.0	29	18.6	8	25.0	28	19.6	26	17.9
พอควร	174	60.4	37	66.1	137	59.1	57	57.0	96	61.5	21	65.6	84	58.7	90	62.1
ใช้น้อย มาก	46	16.0	5	8.9	41	17.7	18	18.0	27	17.3	1	3.1	24	16.8	22	15.2
ไม่ได้ใช้	14	4.9	2	3.6	12	5.2	8	8.0	4	2.6	2	6.3	7	4.9	7	4.8
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 9 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 54 คน ใช้พอควร จำนวน 174 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 46 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7, 60.4, 16.0 และ 4.9 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 12 คน ใช้พอควร จำนวน 37 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 5 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4, 66.1, 8.9 และ 3.6 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิงตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 42 คน ใช้พอควร จำนวน 137 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 41 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1, 59.1, 17.7 และ 5.2

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 17 คน ใช้พอควร จำนวน 57 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 18 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0, 57.0 18.0 และ 8.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 29 คน ใช้พอควร จำนวน 96 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 27 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6, 61.5, 17.3 และ 2.6 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 8 คน ใช้พอควร จำนวน 21 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 1 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0, 65.6, 3.1 และ 6.3

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 28 คน ใช้พอควร จำนวน 84 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 24 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6, 58.7 16.8 และ 4.9 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาดที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 26 คน ใช้พอควร จำนวน 90 คน ใช้น้อยมาก จำนวน 22 คน ไม่ได้ใช้เลย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9, 62.1, 15.2 และ 4.8

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียน
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ความตรง สาขาที่ เรียนกับ งานที่ทำ	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
ตรง	175	60.8	31	55.4	144	62.1	53	53.0	102	65.4	20	62.5	99	69.2	76	52.4
ไม่ตรง	113	39.2	25	44.6	88	37.9	47	47.0	54	34.6	12	37.5	44	30.8	69	47.6
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 10 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 175 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 และ 39.2 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 31 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 และ 44.6 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิง ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 144 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 และ 37.9

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 53 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และ 47.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 102 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 และ 34.6 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 20 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ 37.5

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชี ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 99 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 และ 30.8 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาด ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความตรงสาขาของงานที่ทำกับสาขาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 76 คน ไม่ตรงสาขาที่เรียน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และ 47.6

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

อัตราการเพิ่มประสิทธิภาพ	รวมทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	89	30.9	23	41.1	66	28.4	26	26.0	48	30.8	15	46.9	35	24.5	54	37.2
ปานกลาง	167	58.0	28	50.0	139	59.9	61	61.0	93	59.6	13	40.6	90	63.0	77	53.1
เล็กน้อย	27	9.4	5	8.9	22	9.5	11	11.0	12	7.7	4	12.5	15	10.5	12	8.3
ไม่มีเลย	5	1.7	-	-	5	2.2	2	2.0	3	1.9	-	-	3	2.1	2	1.4
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 11 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 89 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 167 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 27 คน ไม่มีเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9, 58.0, 9.4 และ 1.7 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 23 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 28 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 5 คน ไม่มีเลย ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 41.1, 50.0, 8.9 และ 0.0 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 66 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 139 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 22 คน ไม่มีเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4, 59.9, 9.5 และ 2.2

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 26 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 61 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 11 คน ไม่มีเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0, 61.0, 11.0 และ 2.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 48 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 93 คน ใช้เล็กน้อยจำนวน 12 คน ไม่มีเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8, 59.6, 7.7 และ 1.9 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 15 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 13 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 4 คน ไม่มีเลย ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 46.9, 40.6, 12.5 และ 0.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชี ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 35 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 90 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 15 คน ไม่มีเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5, 63.0, 10.5 และ 2.1 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาด ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้มาก จำนวน 54 คน ใช้ปานกลาง จำนวน 77 คน ใช้เล็กน้อย จำนวน 12 คน ไม่มีเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2, 53.1, 8.3 และ 1.4

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ร้อยละของการปรับใช้ความรู้	รวมทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	30	10.4	8	14.3	22	9.5	14	14.0	12	7.7	4	12.5	12	8.4	18	12.4
30-50	139	48.3	24	42.9	115	49.6	50	50.0	77	49.4	12	37.5	75	52.4	64	44.1
51-70	99	34.4	18	32.1	81	34.9	29	29.0	56	35.9	14	43.8	49	34.4	50	34.5
สูงกว่า 70	20	6.9	6	10.7	14	6.0	7	7.0	11	7.1	2	6.3	7	4.9	13	9.0
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 12 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 30 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 139 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 99 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4, 48.3, 34.4 และ 6.9 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 8 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 24 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 18 คน สูงกว่า ร้อยละ 70 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3, 42.9 32.1 และ 10.7 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 22 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 115 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 81 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5, 49.6, 34.9 และ 6.0

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 14 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 50 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 29 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0, 50.0, 29.0 และ 7.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 12 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 77 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 56 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7, 49.4, 35.9 และ 7.1 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 4 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 12 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 14 คน สูงกว่า ร้อยละ 70 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5, 37.5, 43.8 และ 6.3

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการบัญชี ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 12 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 75 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 49 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4, 52.4, 34.4 และ 4.9 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการตลาด ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ได้ดังนี้ ใช้ต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 18 คน ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 64 คน ระหว่างร้อยละ 51-70 จำนวน 50 คน สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4, 44.1, 34.5 และ 9.0

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ระดับ ความ เหมาะสม	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
เหมาะสม มาก	27	9.4	6	10.7	21	9.1	9	9.0	13	8.3	5	15.6	15	10.5	12	8.3
พอสม ควร	244	84.7	49	87.5	195	84.1	81	81.0	136	87.2	27	84.4	122	85.3	122	84.1
ไม่เหมาะ สม	17	5.9	1	1.8	16	6.9	10	10.0	7	4.5	-	-	6	4.2	11	7.6
รวม	288	100. 0	56	100. 0	232	100. 0	100	100. 0	156	100. 0	32	100. 0	143	100. 0	145	100. 0

จากตารางที่ 13 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 288 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้
เหมาะสมมาก จำนวน 27 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 244 คน ไม่เหมาะสม จำนวน
17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4, 84.7 และ 5.9 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและ
ร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้ เหมาะสมมาก จำนวน 6
คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 49 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7, 87.5
และ 1.8 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับ
ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้ เหมาะสมมาก จำนวน 21 คน เหมาะสมพอ
สมควร จำนวน 195 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 84.1 และ 6.9

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำทั้งหมด 100 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้
เหมาะสมมาก จำนวน 9 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 81 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 10 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.0, 81.0 และ 10.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด
156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้
เหมาะสมมาก จำนวน 13 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 136 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 7 คน
คิดเป็นร้อยละ 8.3, 87.2 และ 4.5 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน

จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้ เหมาะสมมาก จำนวน 5 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 27 คน ไม่เหมาะสม ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 15.6, 84.4 และ 0.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้ เหมาะสมมาก จำนวน 15 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 122 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5, 85.3 และ 4.2 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาดที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน ได้ดังนี้ เหมาะสมมาก จำนวน 12 คน เหมาะสมพอสมควร จำนวน 122 คน ไม่เหมาะสม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3, 84.1 และ 7.6

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ และ สาขาวิชา

ทักษะที่ได้ รับเพิ่ม	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
การอ่าน	4	1.4	-	-	4	1.7	1	1.0	3	1.9	-	-	4	2.8	-	-
การวิเคราะห์	155	53.8	26	46.4	129	55.6	54	54.0	86	55.1	15	46.9	69	48.3	86	59.3
เหตุผล	89	30.9	25	44.6	64	27.6	33	33.0	43	27.6	13	40.6	46	32.2	43	29.7
ความเข้าใจ	40	13.9	5	9.0	35	15.1	12	12.0	24	5.4	4	12.5	24	16.8	16	11.0
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 14 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน จำนวน 4 คน การวิเคราะห์ จำนวน 155 คน ความมีเหตุผล จำนวน 89 คน และความเข้าใจ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4, 53.8, 30.9 และ 13.9 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน ไม่มี การวิเคราะห์ จำนวน 26 คน ความมีเหตุผล จำนวน 25 คน และความเข้าใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 46.4, 44.6 และ 9.0 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนก จำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน จำนวน 4 คน การวิเคราะห์ จำนวน 129 คน ความมีเหตุผล จำนวน 64 คน และความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7, 55.6, 27.6 และ 15.1

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน จำนวน 1 คน การวิเคราะห์ จำนวน 54 คน ความมีเหตุผล จำนวน 33 คน และความเข้าใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0, 54.0, 33.0 และ 12.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดังนี้ การอ่าน จำนวน 3 คน การวิเคราะห์ จำนวน 86 คน ความมีเหตุผล จำนวน 43 คน และความเข้าใจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9, 55.1, 27.6 และ 5.4 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน ไม่มี การวิเคราะห์ จำนวน 15 คน ความมีเหตุผล จำนวน 13 คน และความเข้าใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 46.9, 40.6 และ 12.5

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน จำนวน 4 คน การวิเคราะห์ จำนวน 69 คน ความมีเหตุผล จำนวน 46 คน และความเข้าใจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8, 48.3, 32.2 และ 16.8 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการตลาดที่มีงานทำทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ การอ่าน ไม่มี การวิเคราะห์ จำนวน 86 คน ความมีเหตุผล จำนวน 43 คน และความเข้าใจ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0, 59.3, 29.7 และ 11.0

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสใช้ความรู้ในการทำงาน
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ผู้บังคับ บัญชาให้ โอกาสใช้ ความรู้ ทำงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
ให้มาก	96	33.3	14	25.0	82	35.3	37	37.0	53	34.0	6	18.8	49	34.3	47	32.4
ให้ตามสม ควร	180	62.5	39	69.6	141	60.8	59	59.0	98	62.8	23	71.9	89	62.2	91	62.8
ไม่ให้	12	4.2	3	5.4	9	3.9	4	4.0	5	3.2	3	9.4	5	3.5	7	4.8
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 15 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 288 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาใน
การทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 96 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 180 คน
ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3, 62.5 และ 4.2 ของผู้สำเร็จการศึกษา
ที่มีงานทำที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงานทำ ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวน
และร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาในการทำงาน ได้ดังนี้
ให้โอกาสมาก จำนวน 14 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 39 คน ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 3 คน
คิดเป็นร้อยละ 25.0, 69.6 และ 5.4 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษา
ในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 82 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 141 คน
ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3, 60.8 และ 3.9

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษา
ในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 37 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 59 คน
ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0, 59.0 และ 4.0 ผู้สำเร็จการศึกษา
อายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาส

ที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 53 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 98 คน ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0, 62.8 และ 3.2 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปีที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 6 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 23 คน ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8, 71.9 และ 9.4

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 49 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 89 คน ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3, 62.2 และ 3.5 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาด ที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราโอกาสที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ที่ศึกษาในการทำงาน ได้ดังนี้ ให้โอกาสมาก จำนวน 47 คน ให้บ้างตามสมควรจำนวน 91 คน ไม่ให้โอกาสเลย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4, 62.8 และ 4.8

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงาน จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

อัตราความสนใจของเพื่อนร่วมงาน	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มาก	86	30.0	13	23.2	73	31.5	32	32.0	49	31.4	5	15.6	43	30.1	43	29.7
พอสมควร	194	67.3	40	71.4	154	66.4	63	63.0	104	66.7	27	84.4	98	68.5	95	65.5
ไม่สนใจ	8	2.7	3	5.4	5	2.2	5	5.0	3	1.9	-	-	2	1.4	7	4.8
รวม	288	100.0	56	100.0	232	100.0	100	100.0	156	100.0	32	100.0	143	100.0	145	100.0

จากตารางที่ 16 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 288 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงาน ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 86 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 194 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0, 67.3 และ 2.7 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชายที่มีงาน ทั้งหมด 56 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 13 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 40 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2, 71.4 และ 5.4 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิงที่มีงานทำ ทั้งหมด 232 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 73 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 154 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5, 66.4 และ 2.2

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 100 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 32 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 63 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0, 63.0 และ 5.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 156 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 49 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 104 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4, 66.7 และ 1.9 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ที่มีงานทำ ทั้งหมด 32 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 5 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 27 คน ไม่ให้ความสนใจ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 15.6 84.4 และ 0.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำ ทั้งหมด 143 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 43 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 98 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1, 68.5 และ 1.4 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่มีงานทำ ทั้งหมด 145 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้ ให้ความสนใจมาก จำนวน 43 คน ให้ความสนใจพอสมควร จำนวน 95 คน ไม่ให้ความสนใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7, 65.5 และ 4.8

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์
ในการทำงานได้มากที่สุด จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

วิชา	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
บัญชี บริหาร	106	29.1	16	21.3	90	31.1	37	28.9	60	30.2	9	24.3	88	48.4	18	9.9
หลักการ ตลาด	118	32.4	34	45.3	84	29.1	43	33.6	55	27.6	20	54.1	15	8.2	103	56.6
การเงิน ธุรกิจ	42	11.5	7	9.3	35	12.1	8	6.3	31	15.6	3	8.1	33	18.1	9	4.9
การบริหาร งานบุคคล	70	19.2	12	16.0	58	20.1	33	25.8	32	16.1	5	13.5	30	16.5	40	22.0
ภาษา อังกฤษ	27	7.4	5	6.7	22	7.6	7	5.5	20	10.1	-	-	16	8.8	11	6.0
คอมพิวเตอร์	1	0.3	1	1.3	-	-	-	-	1	0.5	-	-	-	-	1	0.5
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 17 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 364 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้
มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 106 คน หลักการตลาด จำนวน 118 คน การเงิน
ธุรกิจ จำนวน 42 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 70 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 27 คน
คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1, 32.4, 11.5 , 19.2, 7.4 และ 0.3
ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวนและร้อยละ
ของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้
การบัญชีบริหาร จำนวน 16 คน หลักการตลาด จำนวน 34 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 7 คน
การบริหารงานบุคคล จำนวน 12 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน
คิดเป็นร้อยละ 21.3, 45.3, 9.3, 16.0, 6.7 และ 1.3 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิงตอบแบบสอบถาม
มาทั้งหมด 289 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้

ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 90 คน หลักการตลาด จำนวน 84 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 35 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 58 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน คอมพิวเตอร์ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 31.1, 29.1, 12.1, 20.1, 7.6 และ 0.0

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 37 คน หลักการตลาด จำนวน 43 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 8 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 33 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คอมพิวเตอร์ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 28.9, 33.6, 6.3, 25.8, 5.5 และ 0.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 60 คน หลักการตลาด จำนวน 55 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 31 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 32 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2, 27.6, 15.6, 16.1 10.1 และ 0.5 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 9 คน หลักการตลาด จำนวน 20 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 3 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 5 คน ภาษาอังกฤษ ไม่มี คอมพิวเตอร์ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 24.3 54.1, 8.1, 13.5, 0.0 และ 0.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 88 คน หลักการตลาด จำนวน 15 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 33 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 30 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 16 คน คอมพิวเตอร์ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 48.4, 8.2, 18.1, 16.5, 8.8 และ 0.0 ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาการตลาด ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ การบัญชีบริหาร จำนวน 18 คน หลักการตลาด จำนวน 103 คน การเงินธุรกิจ จำนวน 9 คน การบริหารงานบุคคล จำนวน 40 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 11 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9, 56.6 4.9, 22.0, 6.0 และ 0.5

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ยังขาดความเข้มข้น
ในหลักสูตรที่ได้ศึกษาไป จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

วิชา	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	163	44.8	22	29.3	141	48.8	58	45.3	93	46.7	12	32.4	76	41.8	87	47.8
คอมพิวเตอร์	167	45.9	38	50.7	129	44.6	57	44.5	92	46.2	18	48.6	92	50.5	75	41.2
เศรษฐศาสตร์	14	3.8	7	9.3	7	2.4	5	3.9	6	3.0	3	8.1	5	2.7	9	4.9
การจัดการ	17	4.7	7	9.3	10	3.5	7	5.5	8	4.0	2	5.4	7	3.8	10	5.5
อื่น ๆ	3	0.8	1	1.3	2	0.7	1	0.8	-	-	2	5.4	2	1.1	1	0.5
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 18 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 364 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ยังขาดความเข้มข้น ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 163 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 167 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 14 คน การจัดการ จำนวน 17 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8, 45.9 3.8, 4.7 และ 0.8 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ยังขาดความเข้มข้น ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 38 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 7 คน การจัดการ จำนวน 7 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3, 50.7, 9.3, 9.3 และ 1.3 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิง ทั้งหมด 289 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ยังขาดความเข้มข้น ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 141 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 129 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 7 คน การจัดการ จำนวน 10 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8, 44.6, 2.4, 3.5 และ 0.7

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 58 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 57 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 5 คน การจัดการ จำนวน 7 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 , 44.5, 3.9 5.5 และ 0.8 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 93 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 92 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 6 คน การจัดการ จำนวน 8 คน อื่น ๆ ระบุ ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 46.7, 46.2, 3.0, 4.0 และ 0.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 18 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน การจัดการ จำนวน 2 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4, 48.6, 8.1, 5.4 และ 5.4

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 76 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 92 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 5 คน การจัดการ จำนวน 7 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8, 50.5 2.7, 3.8 และ 1.1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากที่สุด ได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 87 คน คอมพิวเตอร์ จำนวน 75 คน เศรษฐศาสตร์ จำนวน 9 คน การจัดการ จำนวน 10 คน อื่น ๆ ระบุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8, 41.2, 4.9, 5.5 และ 0.5

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา
จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

อัตรา ความรู้ ที่เพิ่มขึ้น หลังจบ	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มาก	232	63.7	48	64.0	184	63.7	78	61.0	129	64.8	25	67.6	109	59.9	123	67.6
เล็กน้อย	126	34.6	25	33.3	101	34.9	49	38.3	66	33.2	11	29.7	70	38.5	56	30.8
ไม่เพิ่ม	6	1.6	2	2.7	4	1.4	1	0.8	4	2.0	1	2.7	3	1.6	3	1.6
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 19 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 364 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่ม
มาก จำนวน 232 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 126 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน
6 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7, 34.6 และ 1.6 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวนและร้อยละ
ของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน 48
คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 25 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ
64.0, 33.3 และ 2.7 ผู้สำเร็จการศึกษานหญิง ทั้งหมด 289 คน จำแนกจำนวนและร้อยละ
ของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน
184 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 101 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 4 คน คิดเป็น
ร้อยละ 63.7, 34.9 และ 1.4

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่ม
มาก จำนวน 78 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 49 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 1 คน
คิดเป็นร้อยละ 61.0, 38.3 และ 0.8 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน
จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้
มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน 129 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 66 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย
จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8, 33.2 และ 2.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด
37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้

มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน 25 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 11 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6, 29.7 และ 2.7

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชี ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน 109 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 70 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9, 38.5 และ 1.6 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาด ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ได้ดังนี้ มีความรู้เพิ่มมาก จำนวน 123 คน มีความรู้เพิ่มเล็กน้อย จำนวน 56 คน ไม่มีความรู้เพิ่มเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6, 30.8 และ 1.6

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

อัตราความ ประทับใจ	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มากที่สุด	56	15.4	10	13.3	46	15.9	12	9.4	39	19.6	5	13.5	29	15.9	27	14.8
มาก	200	54.9	45	60.0	155	53.6	69	53.9	110	55.3	21	56.8	96	52.7	104	57.1
ปานกลาง	104	28.6	19	25.3	85	29.4	46	35.9	47	23.6	11	29.7	54	29.7	50	27.5
เล็กน้อย	2	0.5	-	-	2	0.7	1	0.8	1	0.5	-	-	2	1.1	-	-
ไม่ประทับใจ	2	0.5	1	1.3	1	0.3	-	-	2	1.0	-	-	1	0.5	1	0.5
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 20 ผู้สำเร็จการศึกษาดอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 364 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 56 คน ประทับใจมาก จำนวน 200 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 104 คน ประทับใจเล็กน้อย จำนวน 2 คน ไม่ประทับใจเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4, 54.9, 28.6, 0.5 และ 0.5 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 10 คน ประทับใจมาก จำนวน 45 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 19 คน ประทับใจ

เล็กน้อย ไม่มี ไม่ประทับใจเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3, 60.0, 25.3, 0.0 และ 1.3 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมด 289 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 46 คน ประทับใจมาก จำนวน 155 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 85 คน ประทับใจเล็กน้อย จำนวน 2 คน ไม่ประทับใจเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9, 53.6, 29.4, 0.7 และ 0.3

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 12 คน ประทับใจมาก จำนวน 69 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 46 คน ประทับใจเล็กน้อย จำนวน 1 คน ไม่ประทับใจเลย ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 9.4, 53.9, 35.9, 0.8 และ 0.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 39 คน ประทับใจมาก จำนวน 110 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 47 คน ประทับใจเล็กน้อย จำนวน 1 คน ไม่ประทับใจเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6, 55.3, 23.6, 0.5 และ 1.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 5 คน ประทับใจมาก จำนวน 21 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 11 คน ประทับใจเล็กน้อย ไม่มี ไม่ประทับใจเลย ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 13.5, 56.8, 29.7, 0.0 และ 0.0

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 29 คน ประทับใจมาก จำนวน 96 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 54 คน ประทับใจเล็กน้อย จำนวน 2 คน ไม่ประทับใจเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9, 52.7, 29.7, 1.1 และ 0.5 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด จำนวน 27 คน ประทับใจมาก จำนวน 104 คน ประทับใจปานกลาง จำนวน 50 คน ประทับใจเล็กน้อย ไม่มี ไม่ประทับใจเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8, 57.1, 27.5, 0.0 และ 0.5

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจาก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

ด้านที่ ประทับใจ	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
อาจารย์ผู้ สอน	189	51.9	42	56.0	147	50.9	59	46.1	110	55.3	20	54.1	92	50.5	97	53.3
สภาพใน ห้องเรียน	94	25.8	18	24.0	76	26.3	37	28.9	48	24.1	9	24.3	44	24.2	50	27.5
กิจกรรม	19	5.2	2	2.7	17	5.9	6	4.7	10	5.0	3	8.1	8	4.4	11	6.0
อาคาร สถานที่	18	4.9	4	5.3	14	4.8	12	9.4	6	3.0	-	-	10	5.5	8	4.4
เจ้าหน้าที่ เทคนิค	17	4.7	3	4.0	14	4.8	6	4.7	8	4.0	3	8.1	10	5.5	7	3.8
กองบริการ การศึกษา	5	1.4	1	1.3	4	1.4	1	0.8	3	1.5	1	2.7	3	1.6	2	1.1
อื่น ๆ	22	6.0	5	6.7	17	5.9	7	5.5	14	7.0	1	2.8	15	8.2	7	3.8
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 21 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 364 คน จำแนก
จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 189 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน
จำนวน 94 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 19 คน อาคารสถานที่ จำนวน 18 คน การให้บริการ
ของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 17 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 5 คน
อื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9, 25.8, 5.2, 4.9, 4.7, 1.4 และ 6.0 ของผู้สำเร็จ
การศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวนและร้อยละ
ของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้
อาจารย์ผู้สอน จำนวน 42 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 18 คน กิจกรรมต่าง ๆ
จำนวน 2 คน อาคารสถานที่ จำนวน 4 คน การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 3 คน
การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 1 คน อื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็น

ร้อยละ 56.0, 24.0, 2.7, 5.3, 4.0, 1.3 และ 6.7 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมด 289 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 147 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 76 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 17 คน อาคารสถานที่ จำนวน 14 คน การให้บริการของ เจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 14 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 4 คน อื่น ๆ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9, 26.3, 5.9, 4.8, 4.8, 1.4 และ 5.9

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 59 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 37 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 6 คน อาคารสถานที่ จำนวน 12 คน การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 6 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 1 คน อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1, 28.9, 4.7, 9.4, 4.7, 0.8 และ 5.5 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 110 คน สภาพแวดล้อม ในห้องเรียน จำนวน 48 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 10 คน อาคารสถานที่ จำนวน 6 คน การ ให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 8 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 3 คน อื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3, 24.1, 5.0, 3.0, 4.0, 1.5 และ 7.0 ผู้สำเร็จ การศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจ ในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 20 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 9 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 3 คน อาคารสถานที่ ไม่มี การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 3 คน การให้บริการของ กองบริการการศึกษา จำนวน 1 คน อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1, 24.3, 8.1, 0.0 8.1, 2.7 และ 2.8

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษสาขากฎหมาย ทั้งหมด 182 คน จำแนก จำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 92 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 44 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 8 คน อาคารสถานที่ จำนวน 10 คน การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 10 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 3 คน อื่น ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5, 24.2, 4.4, 5.5, 5.5, 1.6 และ 8.2 ผู้สำเร็จการศึกษสาขากฎหมาย

ทั้งหมด 182 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของอัตราความประทับใจในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 97 คน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จำนวน 50 คน กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 11 คน อาคารสถานที่ จำนวน 8 คน การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 7 คน การให้บริการของกองบริการการศึกษา จำนวน 2 คน อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3, 27.5, 6.0, 4.4, 3.8, 1.1 และ 3.8

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชา

การเปลี่ยนแปลงหลังจบการศึกษา	รวม ทั้งสิ้น		เพศ				อายุ						สาขาวิชา			
			ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 23		23 - 25		สูงกว่า 25		บัญชี		ตลาด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชื่อมั่นในตนเอง	161	44.2	30	40.0	131	45.3	51	39.8	92	46.2	18	48.6	74	40.7	87	47.8
มีความรู้มากขึ้น	144	39.6	34	45.3	110	38.1	57	44.5	75	37.7	12	32.4	77	42.3	67	36.8
บุคลิกภาพดีขึ้น	14	3.8	3	4.0	11	3.8	6	4.7	6	3.0	2	5.4	6	3.3	8	4.4
รักงานมากขึ้น	39	10.7	6	8.0	33	11.4	11	8.6	24	12.1	4	10.8	23	12.6	16	8.8
อื่น ๆ	6	1.6	2	2.7	4	1.4	3	2.3	2	1.0	1	2.7	2	1.1	4	2.2
รวม	364	100.0	75	100.0	289	100.0	128	100.0	199	100.0	37	100.0	182	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 22 ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถามมา ทั้งหมด 364 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 161 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 144 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 14 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 39 คน อื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2, 39.6, 3.8, 10.7 และ 1.6 ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด

จำแนกตามเพศ ผู้สำเร็จการศึกษาชาย ทั้งหมด 75 คน จำแนกจำนวน และร้อยละ ของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 30 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 34 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 3 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 6 คน อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0, 45.3, 4.0, 8.0 และ 2.7 ผู้สำเร็จการศึกษาหญิง ทั้งหมดจำนวน 289 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพิ่มขึ้น จำนวน 131 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 110 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 11 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 33 คน อื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3, 38.1, 3.8, 11.4 และ 1.4

จำแนกตามอายุ ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี ทั้งหมด 128 คน จำแนก จำนวน และร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจาก สำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 51 คน มีความรู้ความสามารถ เพิ่มขึ้น จำนวน 57 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 6 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 11 คน อื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8, 44.5, 4.7, 8.6 และ 2.3 ผู้สำเร็จ การศึกษาอายุระหว่าง 23-25 ปี ทั้งหมด 199 คน จำแนกจำนวนและร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 92 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 75 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 6 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 24 คน อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2, 37.7, 3.0, 12.1 และ 1.0 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุสูงกว่า 25 ปี ทั้งหมด 37 คน จำแนกจำนวน และร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพิ่มขึ้น จำนวน 18 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 12 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 2 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 4 คน อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.6, 32.4, 5.4, 10.8 และ 2.7

จำแนกตามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการบัญชี ทั้งหมด 182 คน จำแนก จำนวน และร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 74 คน มีความรู้ ความสามารถมากขึ้น จำนวน 77 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 6 คน รักและสนใจ

ในการทำงานมากขึ้น จำนวน 23 คน อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7, 42.3, 3.3 12.6 และ 1.1 ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาการตลาด ทั้งหมดจำนวน 182 คน จำแนกจำนวนและ ร้อยละของความเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลังจากสำเร็จการศึกษา ได้ดังนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จำนวน 87 คน มีความรู้ความสามารถมากขึ้น จำนวน 67 คน มีบุคลิกภาพดีขึ้น จำนวน 8 คน รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น จำนวน 16 คน อื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8, 36.8, 4.4, 8.8 และ 2.2

ตอนที่ 3 สรุปข้อเสนอแนะของข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

ตารางที่ 23 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านการจัดการ

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	<u>ด้านการจัดการ</u>	
1	ควรมีระบบรักษาความปลอดภัย และป้องกันบุคคลภายนอกเข้ามาในเวลา เรียนให้ดีกว่านี้	8
2	กำหนดวิทยิตควรถูกกว่านี้	5
3	ควรแยกเป็นคณะบริหารธุรกิจ	5
4	ควรมีการพานักศึกษาไปดูงานนอกสถานที่	4
5	ควรเข้มงวดเรื่องการคุมสอบ	3
6	ควรมีอาจารย์ต่างชาติมาสอน เช่น วิชาภาษาอังกฤษ	2
7	อาจารย์ผู้สอนควรสอนอย่างน้อย 80 % ของคาบเรียน หรือเต็มเวลา	2
8	จำนวนนิสิตต่อชั้นเรียนควรมีจำนวนน้อยกว่านี้ เพื่อคุณภาพของผู้เรียน	2
9	ควรให้นิสิตแต่งกายให้สุภาพ	2
10	ควรมีกิจกรรมให้นิสิตมากกว่านี้	2
11	ไม่ควรให้เกรดง่าย	1
12	ควรเข้าเรียนช้ากว่านี้	1
13	ควรนำระบบการบริหารธุรกิจแผนใหม่มาใช้ในมหาวิทยาลัยมาก ๆ เพื่อ ปรับระบบงาน เช่น TQM., Benchmarking	1
14	ราคาหนังสือภาคค่าและภาคเช้าควรเท่ากัน	1

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	<u>ด้านการจัดการ</u>	
15	ควรให้ความสนใจการจัดการเรียนการสอนให้มากกว่านี้	1
16	ควรปรับปรุงภาพลักษณ์ต่อสายตานุคคลภายนอกทางด้านวิชาการ	1
17	เน้นเนื้อหาวิชาควบคู่กับกิจกรรม	1
18	ปรับปรุงการร่วมกิจกรรมของนิสิต	1

จากตารางที่ 23 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านการจัดการ มีจำนวน 18 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรมีระบบรักษาความปลอดภัย และป้องกันบุคคลภายนอกเข้ามาในเวลาเรียน ให้ดีกว่านี้ รองลงมาคือควรแยกเป็นคณะบริหารธุรกิจและค่าน่วยกิตควรถูกกว่านี้

ตารางที่ 24 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	<u>ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา</u>	
1	ควรเพิ่มเนื้อหาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	19
2	ควรปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรภาคสมทบให้มีความสมบูรณ์ เข้มข้น และทันสมัย เพื่อจะได้ไม่ต้องไปศึกษาจากสถาบันอื่น	17
3	ควรเพิ่มเนื้อหาความเข้มข้นของวิชาคอมพิวเตอร์และพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัย	14
4	ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอน	8
5	ควรตัดวิชาแกนทางด้านสังคมแล้วเสริมวิชาบัญชี บัญชี 4 ตัว เพื่อขออนุญาตขึ้นทะเบียนเป็นผู้สอบบัญชีได้	5
6	ควรเพิ่มเนื้อหา ความเข้มข้น ความทันสมัยของแต่ละวิชา และเน้นการนำสิ่งที่ใช้ในการทำงานจริงมาสอน	3
7	ขอบเขตเนื้อหาวิชาควรมากกว่าที่เป็นอยู่	3

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
<u>ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา</u>		
8	ควรเพิ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	2
9	ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาบัญชีให้ทันสมัยและควรสอนเนื้อหาวิชาบัญชีเป็นภาษาอังกฤษด้วย	2
10	ควรเพิ่มการสัมมนาวิชาการให้มากขึ้น	1
11	ควรเพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น	1
12	หลักสูตรไม่ควรเน้นด้านวิชาการมากเกินไป	1
13	ควรเสริมเรื่องศาสนา	1
14	ควรนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสอน	1
15	บางวิชาสอนกว้างเกินไป ควรเจาะลึก	1
16	ควรมีแต่วิชาเอกไม่ควรมีวิชาอื่น	1

จากตารางที่ 24 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา มีจำนวน 16 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรเพิ่มเนื้อหาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รองลงมาคือปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรภาคสมทบให้มีความสมบูรณ์ เข้มข้นและทันสมัย เพื่อจะได้ไม่ต้องไปศึกษาจากสถาบันอื่น และรองลงมาคือควรเพิ่มเนื้อหาความเข้มข้นของวิชาคอมพิวเตอร์และพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัย

ตารางที่ 25 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านอาจารย์ผู้สอนและวิธีการเรียนการสอน

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	ด้านอาจารย์ผู้สอนและวิธีการเรียนการสอน	
1	ควรพัฒนา ปรับปรุงความรู้ เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ การเตรียมพร้อม ของอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ควรตั้งใจสอนมากกว่านี้	22
2	ควรเชิญอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาสอน	9
3	เน้นสอนปฏิบัติเพื่อฝึกนักศึกษา เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาอังกฤษ	8
4	ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน	4
5	ควรสอนโดยใช้กรณีศึกษา	4
6	ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การทำรายงาน การร่วม Discuss โดยมีคะแนนเพียงเล็กน้อย	3
7	ควรให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม	3
8	ควรสอนโดยเน้นความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ มากกว่าการท่องจำ	3
9	ควรสอนให้นักศึกษาคิดและค้นคว้าด้วยตัวเอง	3
10	อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ให้นิสิตให้มากกว่านี้	2
11	ควรปรับปรุงระบบการเช็คชื่อ	2
12	อาจารย์ผู้สอนบางท่านมีชั่วโมงสอนมากเกินไป	1
13	ควรมีการติดตามผลการส่งงาน การปฏิบัติงาน และวิธีการนำเสนอที่ทันสมัย	1
14	อาจารย์ผู้สอนไม่ควรสอนแต่ในตำรา	1
15	ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออก	1
16	ควรสอนทักษะให้นักศึกษาในห้องเรียน เนื่องจากนักศึกษาทำงาน ไม่มีเวลาทบทวน	1
17	ควรมีแบบฝึกหัดในการเรียนมากกว่านี้	1
18	อาจารย์ควรสนใจติดตามผลการสอน	1
19	อาจารย์ไม่ควรเข้าห้องสอนซ้ำ	1
20	อาจารย์ผู้สอนควรให้คำปรึกษาแก่นิสิต	1
21	อาจารย์ผู้สอนควรมีคุณธรรมมากกว่านี้	1

จากตารางที่ 25 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านอาจารย์ผู้สอนและวิธีการเรียนการสอน มีจำนวน 21 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ควรพัฒนา ปรับปรุงความรู้ เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ การเตรียมพร้อมของอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ควรตั้งใจสอนมากกว่านี้ รองลงมา คือ ควรเชิญอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาสอน และเน้นสอนปฏิบัติเพื่อฝึกนักศึกษา เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 26 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	<u>ด้านสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน การสอน</u>	
1	ควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	5
2	ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้น่าสนใจ	4
3	ควรพัฒนาอุปกรณ์การสอน เนื่องจากมีการชำรุด	4
4	ควรมีซีพียูประกอบการเรียนมากกว่านี้	2
5	ควรมีอุปกรณ์การสอนให้พร้อมกว่านี้	2
6	ควรมีห้อง Sound lab สอนทักษะภาษาอังกฤษ	1

จากตารางที่ 26 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน มีจำนวน 6 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและรองลงมาคือควรปรับปรุงสื่อการสอนให้น่าสนใจ และควรพัฒนาอุปกรณ์การสอนเนื่องจากมีการชำรุด

ตารางที่ 27 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	ด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	
1	ควรเพิ่มและปรับปรุงจำนวนและความสะอาดของห้องน้ำ	17
2	ควรปรับปรุงอาคารเรียน	10
3	ควรเพิ่มไฟฟ้าบริเวณทางเดิน และในห้องน้ำ	8
4	ควรปรับปรุงเรื่องความสะอาด	8
5	ควรปรับปรุงสิ่งแวดล้อม	7
6	ควรปรับปรุงห้องเรียน	5
7	ควรเพิ่มที่นั่งในโรงอาหารให้เพียงพอ	2
8	ควรปรับปรุงลิฟท์	2
9	ควรมีที่พักผ่อนให้มากกว่านี้	1
10	ควรเพิ่มจำนวนตู้ใ้ต้มน้ำและควรมีน้ำตลอดเวลา	1

จากตารางที่ 27 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงที่สุดคือควรเพิ่มและปรับปรุงจำนวนและความสะอาดของห้องน้ำและรองลงมาคือควรปรับปรุงอาคารเรียนและรองลงมาคือ ควรเพิ่มไฟฟ้าบริเวณทางเดินและในห้องน้ำ และควรปรับปรุงเรื่องความสะอาด

ตารางที่ 28 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้านการให้บริการและการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
<u>ด้านการให้บริการและการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ</u>		
1	การประชาสัมพันธ์งานรับปริญญาควรทำอย่างทั่วถึง ชัดเจน รวดเร็ว และควรจัดเอกสารให้เพียงพอ	18
2	เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษาคควรทำงานให้รวดเร็ว มีระบบ ให้บริการอย่างสุภาพและมีน้ำใจ	11
3	ควรปรับปรุงงานบริการของสำนักบันทึกเสียงใหม่ ของสำนักอธิการบดี และฝ่ายอื่น ๆ	3
4	ควรให้บริการเท่าเทียมกันระหว่างภาคสมทบกับภาคกลางวัน	3
5	ควรปรับปรุงบริการของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด	1
6	ห้องสมุดควรเพิ่มหนังสือด้านการบริหาร	1
7	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ควรให้บริการที่สุภาพกว่านี้	1
8	ควรจ่าย Transcript ให้เร็วกว่านี้ เพื่อไม่ให้นักศึกษาเสียโอกาส ในการสมัครงาน	1
9	ควรให้บริการด้านอื่น ๆ เช่น กีฬา ดนตรี กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น	1
10	เจ้าหน้าที่เทคนิคควรใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็น	1

จากตารางที่ 28 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ด้านการให้บริการและการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ มีจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ การประชาสัมพันธ์งานรับปริญญาควรทำอย่างทั่วถึง ชัดเจน รวดเร็ว และควรจัดเอกสารให้เพียงพอ รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษาคควรทำงานให้รวดเร็ว มีระบบ ให้บริการอย่างสุภาพ และมีน้ำใจ

ตารางที่ 29 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ด้านอื่น ๆ

ข้อที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุง	ความถี่
	<u>ด้านอื่น ๆ</u>	
1	ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของนิสิตในสถาบัน	3
2	ควรให้ความสำคัญกับนิสิตภาคสมทบมากกว่านี้	3
3	ควรการปลูกฝังสิ่งที่ถูกต้องให้นิสิต	1
4	ควรปรับปรุงสวัสดิการทุกด้าน	1
5	ควรปลูกฝังความรัก ความสามัคคี ของการอยู่ร่วมกันในหมู่คณะ	1
6	ควรมีที่จอดรถมากกว่านี้	1
7	ควรฝึกนักศึกษาให้มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก	1
8	ควรให้ผู้เรียนหวังความรู้ไม่ใช่หวังเกรด	1

จากตารางที่ 29 ผู้สำเร็จการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ด้านอื่น ๆ มีจำนวน 8 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงที่สุดคือควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของนิสิตในสถาบันและให้ความสำคัญกับนิสิตภาคสมทบมากกว่านี้

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

เนื่องจากภารกิจด้านการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาตินั้นเป็นภารกิจหลักที่สำคัญยิ่งของสถาบันการศึกษา ด้วยเหตุที่เป็นสถานที่ให้การฝึกอบรม ให้ความรู้ พัฒนาและส่งเสริมทักษะทางด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ เพื่อเพิ่มคุณภาพของเยาวชนซึ่งอยู่ในวัยที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติในอนาคต ดังนั้นทุกสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยความละเอียดรอบคอบในทุกด้าน ตั้งแต่การจัดหลักสูตรที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดผู้สอนที่มีคุณภาพ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะรับองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติและจะเป็นการช่วยลดความสูญเสียทางการศึกษาของชาติได้อีกทางหนึ่งด้วย

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยซึ่งอยู่ในฐานะกรรมการบริหารหลักสูตร มีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานและความพึงพอใจของบัณฑิต ภาควิชาที่จบการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต
2. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่โครงการจัดให้ในช่วงที่ศึกษาอยู่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของการจัดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอนของโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ซึ่งได้แก่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2540 ทั้งหมด จำนวน 425 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเรื่องการติดตามผลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาควิชา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกรายการตอบ (Check list) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อติดตามผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพของผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 ประสานงานกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับลงทะเบียนบัณฑิตที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในปีการศึกษา 2540 ทุกคน โดยลงชื่อที่อยู่ ที่บ้านและที่ทำงาน พร้อมเบอร์โทรศัพท์

3.2 ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ตามชื่อที่อยู่ของบัณฑิตในเดือนกุมภาพันธ์ 2542 จำนวน 425 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนเมื่อสิ้นเดือนเมษายน จำนวน 380 ฉบับ (ร้อยละ 89.41) เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 364 ฉบับ (ร้อยละ 95.79 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 364 ฉบับ ไปประมวลผลได้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการ ดังนี้

1. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อคำถามโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
3. นำข้อเสนอแนะปลายเปิดมาแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาควิชา คณาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยมีดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา พบว่า

- 2.1 ผู้สำเร็จการศึกษาชายมี ร้อยละ 20.6 ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหญิงมีร้อยละ 79.4
- 2.2 ผู้สำเร็จการศึกษาอายุต่ำกว่า 23 ปี มีร้อยละ 35.2 อายุระหว่าง 23-25 ปี มีร้อยละ 54.6 และ อายุสูงกว่า 25 ปี มีร้อยละ 10.2
- 2.3 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการบัญชีและสาขาการตลาดมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคำถาม จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา

- 2.1 ก่อนเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำแล้ว ร้อยละ 56.6 ยังไม่มีงานทำ ร้อยละ 43.4
- 2.2 ผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น ร้อยละ 58.7 และไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งงานที่ดีขึ้น ร้อยละ 41.3
- 2.3 ปัจจุบันผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ ร้อยละ 79.1 และไม่มีงานทำ ร้อยละ 20.9
- 2.4 สาเหตุการไม่ได้ทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ มีดังนี้ งานไม่ตรง ร้อยละ 14.5 รอเรียกตัว ร้อยละ 48.7 ได้ค่าตอบแทนน้อย ร้อยละ 5.3 ศึกษาต่อ ร้อยละ 13.1 และอื่น ๆ ร้อยละ 18.4
- 2.5 อัตราเงินเดือนของผู้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้ ต่ำกว่า 7,000 บาท ร้อยละ 19.8 ระหว่าง 7,000 – 8,000 บาท ร้อยละ 22.6 ระหว่าง 8,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 35.8 และ ระหว่าง 10,001 – 12,000 บาท ร้อยละ 12.1 และสูงกว่า 12,000 บาท ร้อยละ 9.7
- 2.6 สถานที่ทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้ บริษัทขาย/ผลิตสินค้า ร้อยละ 47.9 สถาบันการเงินร้อยละ 5.2 กิจการบริการ ร้อยละ 25.7 รับราชการ ร้อยละ 7.3 อาชีพอิสระ ร้อยละ 9.4 อื่น ๆ ร้อยละ 4.5
- 2.7 ระยะเวลาที่ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ในการรองานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน มีดังนี้ น้อยกว่า 3 เดือน ร้อยละ 68.4 ระหว่าง 3 - 5 เดือน ร้อยละ 22.2 ระหว่าง 6 - 7 เดือน ร้อยละ 3.1 และมากกว่า 7 เดือน ร้อยละ 6.2
- 2.8 ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ความรู้จากการศึกษาในการทำงานดังนี้ ใช้ในอัตรามาก ร้อยละ 18.7 ใช้พอควร ร้อยละ 60.4 ใช้น้อยมาก ร้อยละ 16.0 และไม่ได้ใช้เลย ร้อยละ 4.9

2.9 ผู้สำเร็จการศึกษาทำงานตรงสาขา ร้อยละ 60.8 และไม่ตรงสาขา ร้อยละ 39.2

2.10 อัตราการใช้ประสบการณ์จากการศึกษาในการทำงานที่รับผิดชอบของผู้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้ ใช้มาก ร้อยละ 30.9 ใช้ปานกลาง ร้อยละ 58.0 ใช้เล็กน้อย ร้อยละ 9.4 และไม่มีเลย ร้อยละ 1.7

2.11 ผู้สำเร็จการศึกษามีการปรับใช้ประสบการณ์จากการศึกษา ดังนี้ ต่ำกว่า 30 % ร้อยละ 10.4 ระหว่าง 30-50% ร้อยละ 48.3 ระหว่าง 51-70% ร้อยละ 34.4 และสูงกว่า 70% ร้อยละ 6.9

2.12 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการทำงาน มีดังนี้ เหมาะสมมาก ร้อยละ 9.4 เหมาะสมพอสมควร ร้อยละ 84.7 และไม่เหมาะสม ร้อยละ 5.9

2.13 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับทักษะที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษา มีดังนี้ การอ่าน ร้อยละ 1.4 การวิเคราะห์ ร้อยละ 53.8 ความมีเหตุผล ร้อยละ 30.9 และความเข้าใจ ร้อยละ 13.9

2.14 โอกาสที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ความรู้ในการทำงาน มีดังนี้ ให้โอกาสมาก ร้อยละ 33.3 ให้บ้างตามสมควร ร้อยละ 62.5 และไม่ให้อีกเลย ร้อยละ 4.2

2.15 ความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงาน มีดังนี้ ได้รับความสนใจมาก ร้อยละ 30.0 ได้รับพอควร ร้อยละ 67.3 และไม่ได้รับความสนใจ ร้อยละ 2.7

2.16 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ได้มาก มีดังนี้ การบัญชีบริหาร ร้อยละ 29.1 หลักการตลาด ร้อยละ 32.4 การเงินธุรกิจ ร้อยละ 11.5 การบริหารงานบุคคล ร้อยละ 19.2 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 7.4 และคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 0.3

2.17 ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่ามีวิชาที่ขาดความเข้มข้น มีดังนี้ คือ ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 44.8 คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 45.9 เศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 3.8 การจัดการ ร้อยละ 4.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 0.8

2.18 ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าได้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษา ในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้ ได้รับมาก ร้อยละ 63.7 ได้รับเล็กน้อย ร้อยละ 34.6 และไม่ได้รับเพิ่มขึ้นเลย ร้อยละ 1.6

2.19 ผู้สำเร็จการศึกษามีความประทับใจมหาวิทยาลัย ดังนี้ ประทับใจมากที่สุด ร้อยละ 15.4 ประทับใจมาก ร้อยละ 54.9 ประทับใจปานกลาง ร้อยละ 28.6 ประทับใจเล็กน้อย ร้อยละ 0.5 และไม่ประทับใจเลย ร้อยละ 0.5

2.20 สิ่งทีผู้สำเร็จการศึกษามีความประทับใจ มีดังนี้ อาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 51.9
ประทับใจสภาพในห้องเรียน ร้อยละ 25.8 กิจกรรมต่าง ๆ ร้อยละ 5.2 อาคารสถานที่ ร้อยละ
4.9 เจ้าหน้าที่เทคนิค ร้อยละ 4.7 กองบริการการศึกษา ร้อยละ 1.4 และอื่น ๆ ร้อยละ 6.0

2.21 ความเปลี่ยนแปลงทีผู้สำเร็จการศึกษาได้รับหลังจากจบการศึกษา มีดังนี้
มีความเชื่อมั่นในตนเอง ร้อยละ 44.2 มีความรู้มากขึ้น ร้อยละ 39.6 มีบุคลิกภาพดีขึ้น
ร้อยละ 3.8 รักงานมากขึ้น ร้อยละ 10.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.6

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด

3.1 ด้านการจัดการ ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยและป้องกันบุคคลภายนอกเข้ามา
ในเวลาเรียนให้ดีกว่านี้ กำหนดวิทยิตควรถูกลง และควรแยกเป็นคณะบริหารธุรกิจ

3.2 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ควรเพิ่มเนื้อหาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ควร
ปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรภาคสมทบให้มีความสมบูรณ์เข้มข้นและทันสมัย เพื่อจะได้ไม่ต้อง
ไปศึกษาจากที่อื่น ควรเพิ่มเนื้อหาความเข้มข้นของวิชาคอมพิวเตอร์ และพัฒนาโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ให้ทันสมัย

3.3 ด้านอาจารย์ผู้สอนและวิธีการเรียนการสอน ควรพัฒนาปรับปรุงความรู้ เทคนิค
การสอนที่น่าสนใจและการเตรียมพร้อมของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ควรตั้งใจสอนมากกว่านี้
ควรเชิญอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาสอน ควรเน้นการสอนปฏิบัติ
เพื่อฝึกนักศึกษา เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาอังกฤษ

3.4 ด้านสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ให้เพียง
พอกับจำนวนผู้เรียน ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้ที่น่าสนใจและควรพัฒนาอุปกรณ์การสอนเนื่อง
จากมีการชำรุด

3.5 ด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มและ
ปรับปรุงจำนวนและความสะอาดของห้องน้ำ ควรปรับปรุงอาคารเรียน ควรเพิ่มระบบไฟฟ้า
บริเวณทางเดินและในห้องน้ำ และควรปรับปรุงเรื่องความสะอาด

3.6 ด้านการให้บริการและการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ ควรประชาสัมพันธ์
งานรับปริญญาอย่างทั่วถึง ชัดเจน รวดเร็ว จัดเอกสารให้เพียงพอ เจ้าหน้าที่กองบริการ
การศึกษาควรทำงานให้รวดเร็ว มีระบบ และให้บริการอย่างสุภาพและมีน้ำใจ

3.7 ด้านอื่น ๆ ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของนิสิตในสถาบัน และควรให้ความ
สำคัญกับนิสิตภาคสมทบมากกว่านี้

สรุปและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ ในครั้งนี้ พบว่า โครงการบริหารธุรกิจประสบความสำเร็จในการผลิตบัณฑิต โดยที่

ผู้เรียนมีโอกาสดำรงตำแหน่งมากขึ้นหลังจากจบการศึกษา คือ ก่อนเข้าเรียนมีงานทำร้อยละ 56.6 หลังจากเข้าเรียนแล้วมีงานทำร้อยละ 79.1

ผู้เรียนใช้ประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการทำงาน ที่รับผิดชอบได้มากร้อยละ 30.9 และปานกลางร้อยละ 58.0

ผู้เรียนได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานมากร้อยละ 30.0 ได้รับพอควร ร้อยละ 67.3

และเมื่อสำรวจความพึงพอใจที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับจากโครงการ พบว่ามีความพึงพอใจมาก โดยพบว่า

ผู้สำเร็จการศึกษารู้สึกว่ามีความรู้เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 63.7

ผู้สำเร็จการศึกษามีความประทับใจในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมากที่สุด ร้อยละ 15.4 ประทับใจมาก ร้อยละ 54.9 และประทับใจปานกลาง ร้อยละ 28.6 ส่วนสิ่งที่ประทับใจก็คือ อาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 51.9

ผู้สำเร็จการศึกษารู้สึกว่ามีความเปลี่ยนแปลงในตนเองมากขึ้น ในด้านความเชื่อมั่น ร้อยละ 44.2 และมีความรู้มากขึ้น ร้อยละ 39.6

แม้ว่าโครงการจะประสบความสำเร็จแต่โครงการก็ยังมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขในบางประการ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามีบางรายวิชาในหลักสูตรที่โครงการต้องมีการปรับปรุงในด้านความเข้มข้นของเนื้อหาวิชา เช่น วิชาภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้แล้วผู้สำเร็จการศึกษายังมีความเห็นว่าด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนควรต้องมีการปรับปรุง เช่น ความสะอาดและจำนวนห้องน้ำ ปรับปรุงระบบไฟฟ้าในอาคาร ในห้องน้ำ และทางเดินเข้ามหาวิทยาลัย ควรเพิ่มตู้น้ำดื่มและควรมีน้ำตลอดเวลา อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ และให้มีจำนวนเพียงพอ ตลอดจนด้านอาจารย์ผู้สอนก็ควรพัฒนาและปรับปรุงเทคนิคการสอนให้น่าสนใจ และควรเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการบริหารธุรกิจ
ในรุ่นต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. กรมการจัดหางาน. (2540). รายงานการวิจัยเรื่อง “ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน”
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2539). รายงานสรุปผลการวิจัย เรื่อง “คุณภาพกำลังคนตามความต้องการของภาคเอกชน”.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ:โอ.เอช.พรินติ้ง เฮ้า.
- สุมาลี ปิตยานนท์. (2539). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและการอบรมในประเทศไทย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมณฑา พรหมบุญ. (2541). การประกันคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. 1,1 (พฤศจิกายน – ธันวาคม).
- สุพีร์ ลิ้มไทย์, สำอางค์ งามวิชา. (2540). ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอน ในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา อีสรางกูร ณ อยุธยา และคณะ. (2532). รายงานผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาตลาดแรงงานของบัณฑิตในเชิงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคสมทบ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
 บริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ

ก. เพศ

☐ (1) ชาย

☐ (2) หญิง

ข. อายุเต็มปัจจุบัน

☐ (1) ต่ำกว่า 23 ปี

☐ (2) 23-25 ปี

☐ (3) 25 ปีขึ้นไป

ค. สาขาที่ท่านสำเร็จการศึกษา

☐ (1) การบัญชี

☐ (2) การตลาด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน

1. ก่อนเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒท่านมีงานทำแล้วหรือยัง

☐ (1) มีงานทำแล้ว

☐ (2) ยังไม่มีงานทำ

2. สำหรับท่านที่ทำงานแล้ว การศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีส่วนทำให้ท่านได้
 ตำแหน่งงานดีขึ้นหรือไม่

☐ (1) มี

☐ (2) ไม่มี

3. ปัจจุบันท่านมีงานทำหรือไม่

☐ (1) มีงานทำ ☐ (2) ไม่ได้ทำ เพราะ.....

☐ (1) ไม่มีงานที่ตรงกับความต้องการ

☐ (2) รอเรียกตัว

☐ (3) งานที่ได้ให้ค่าตอบแทนน้อยจึงไม่ทำ

☐ (4) ศึกษาต่อ

☐ (5) อื่น ๆ ระบุ.....

หมายเหตุ สำหรับท่านที่ไม่ได้ทำงานให้ข้ามไปตอบข้อ 15

4. เงินเดือนของท่านอยู่ในระดับใด

- ☐ (1) ต่ำกว่า 7,000 บาท ☐ (2) 7,000 - 8,000 บาท
☐ (3) 8,001-10,000 บาท ☐ (4) 10,001 - 12,000 บาท
☐ (5) สูงกว่า 12,000 บาท

5. หน่วยงานใดที่ท่านทำ

- ☐ (1) บริษัทขายหรือผลิตสินค้าขาย ☐ (2) สถาบันการเงิน
☐ (3) กิจการบริการ ☐ (4) หน่วยราชการ
☐ (5) อาชีพอิสระ ☐ (5) อื่น ๆ ระบุ.....

6. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการรอนานที่ท่านทำในปัจจุบัน

- ☐ (1) ต่ำกว่า 3 เดือน ☐ (2) 3 - 5 เดือน
☐ (3) 6 - 7 เดือน ☐ (4) มากกว่า 7 เดือน

7. งานที่ท่านรับผิดชอบในปัจจุบันได้ใช้ความรู้จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมากน้อยเพียงใด

- ☐ (1) ใช้มาก ☐ (2) ใช้พอควร
☐ (3) ใช้น้อยมาก ☐ (4) ไม่ได้ใช้เลย

8. งานที่ท่านทำปัจจุบันตรงกับสาขาที่ท่านได้ศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหรือไม่

- ☐ (1) ตรง ☐ (2) ไม่ตรง

9. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของท่านหรือไม่

- ☐ (1) มาก ☐ (2) ปานกลาง
☐ (3) เล็กน้อย ☐ (4) ไม่มีเลย

10. ท่านคิดว่าได้นำประสบการณ์จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาปรับใช้ในการทำงานของท่านได้ในระดับใด

- ☐ (1) ต่ำกว่า 30 % ☐ (2) 30-50%
☐ (3) 51-70 % ☐ (4) สูงกว่า 70%

11. เนื้อหาวิชาที่ท่านศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เหมาะสมกับการทำงานของท่านเพียงใด

- ☐ (1) เหมาะสมมาก ☐ (2) เหมาะสมพอควร ☐ (3) ไม่เหมาะสมเลย

12. การศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านใดให้กับท่านมากที่สุด

- ☐ (1) การอ่าน ☐ (2) การวิเคราะห์
☐ (3) ความมีเหตุผล ☐ (4) ความเข้าใจ

13. ผู้บังคับบัญชาของท่านให้โอกาสท่านได้ใช้ความรู้ที่ศึกษามาในการทำงานเพียงใด
☐ (1) ให้โอกาสมาก ☐ (2) ให้บ้างตามสมควร
☐ (3) ไม่ให้โอกาสเลย
14. เพื่อนร่วมงานของท่านให้ความสนใจในความสำเร็จทางการศึกษาของท่านเพียงใด
☐ (1) มาก ☐ (2) พอสมควร ☐ (3) ไม่ให้ความสนใจ
15. วิชาใดที่ท่านเห็นว่าน่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานมากที่สุด
☐ (1) การบัญชีบริหาร ☐ (2) หลักการตลาด ☐ (3) การเงินธุรกิจ
☐ (4) การบริหารงานบุคคล ☐ (5) อื่น ๆ ระบุ.....
16. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่ท่านได้ศึกษาไปนั้น ยังขาดความเข้มข้นในเนื้อหาวิชาใด
☐ (1) ภาษาอังกฤษ ☐ (2) คอมพิวเตอร์ ☐ (3) เศรษฐศาสตร์
☐ (4) การจัดการ ☐ (5) อื่น ๆ ระบุ.....
17. หลังจากที่ท่านจบการศึกษาท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นเพียงใด
☐ (1) มาก ☐ (2) เล็กน้อย ☐ (3) ไม่เพิ่มเลย
18. ท่านมีความประทับใจมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพียงใด
☐ (1) มากที่สุด ☐ (2) มาก ☐ (3) ปานกลาง
☐ (4) เล็กน้อย ☐ (5) ไม่ประทับใจเลย
19. จากข้อ 18 ท่านมีความประทับใจในเรื่องใดมากที่สุด
☐ (1) อาจารย์ผู้สอน ☐ (2) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน
☐ (3) กิจกรรมต่าง ๆ ☐ (4) อาคารสถานที่
☐ (5) การให้บริการของเจ้าหน้าที่เทคนิค ☐ (6) การให้บริการของกองบริการการศึกษา
☐ (7) อื่น ๆ ระบุ
20. ความเปลี่ยนแปลงที่ท่านได้รับหลังจากจบการศึกษาคือ
☐ (1) มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ☐ (2) มีความรู้ความสามารถมากขึ้น
☐ (3) มีบุคลิกภาพดีขึ้น ☐ (4) รักและสนใจในการทำงานมากขึ้น
☐ (5) อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านเห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒควรปรับปรุงสิ่งใดเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพของ
ผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นกว่านี้.....

[illegible]

บันทึกข้อความ

๑๓๖/๑๐
๑๐ กค. ๖๖
๑๑ ๐๐ ๖๖

ส่วนราชการ ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ โทร. 5614, 5615

ที่ ทม 1001(9)/ ๑๖๖-๖๖ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง อนุมัติโครงการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ตามที่คณะสังคมศาสตร์ขออนุมัติทำโครงการวิจัยจำนวน 4 เรื่อง คือ

- โครงการศึกษาและพัฒนาบุคลากรของนิสิตบริหารธุรกิจ จำนวนเงิน 25,000 บาท
- ศักยภาพในการผลิตบัณฑิตของคณะสังคมศาสตร์ จำนวนเงิน 30,000 บาท
- การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาลัทธิบริหารธุรกิจภาคสมทบ จำนวนเงิน 40,000 บาท
- พัฒนางานองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว จำนวน 50,000 บาท

ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ได้อนุมัติเรียบร้อยแล้วตามเอกสารแนบท้าย และขอให้ผู้เกี่ยวข้องไปดำเนินการทำสัญญาวิทยุกับมหาวิทยาลัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ดร.สุธี รักษาเกียรติศักดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะสังคมศาสตร์

ที่ ทม 1006/ ๕๕๖๖

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง ขออนุมัติโครงการ

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

ด้วยโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ได้รับงบประมาณเงินรายได้ งบที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ หมดรายจ่ายอื่น เงินอุดหนุน เพื่อจัดทำโครงการวิจัย : การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท นั้น ในการนี้ จึงใคร่ขออนุมัติโครงการดังกล่าว (รายละเอียดดังโครงการที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ดำรงศักดิ์ อุดมไพจิตรกุล)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

เพื่อโปรดพิจารณา ๕๖ ๕๐๐๐ บาท งบที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ หมดรายจ่ายอื่น

ได้รับงบประมาณเงินรายได้ งบที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ หมดรายจ่ายอื่น

เงินอุดหนุน จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท รายละเอียดดังโครงการที่แนบ

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

๒๔ พ.ย. ๒๕๔๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ โทร. 5530

ที่

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2541.

เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัย : การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ตามที่โครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ได้รับงบประมาณเงินรายได้ งวดที่ 3
ปีงบประมาณ 2541 หมวดรายจ่ายอื่น เงินอุดหนุน เพื่อจัดทำโครงการวิจัย : การติดตามผล
ผู้สำเร็จการศึกษาลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ จำนวนเงิน 40,000 บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน)
ในการนี้ คณะกรรมการบริหารโครงการฯ ได้จัดทำโครงการวิจัยดังกล่าว เสร็จเรียบร้อยแล้วตาม
เอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)

รักษาการหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

แนบแล้ว

๒๐ พ.ย. 2541

โครงการวิจัย : การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชา
ปีงบประมาณ 2541

ภาควิชา	บริหารธุรกิจ	คณะ	สังคมศาสตร์
กรม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	กระทรวง	ทบวงมหาวิทยาลัย

1. ชื่อโครงการ โครงการวิจัย:การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชา

2. เกทโครงการ โครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา

3. คณะผู้ดำเนินการวิจัย

1. รศ.ลำปางค์ งามวิชา
2. ผศ.สุพิร์ ลิ้มไทย

4. หลักการและเหตุผล

ในการผลิตบัณฑิตนั้น สถานศึกษาจะต้องคำนึงว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษานั้น มีความรู้ ความสามารถตรงกับหน่วยงานที่จ้างบัณฑิตไปทำงานหรือไม่ หรืออีกนัยหนึ่งบัณฑิตที่จบ การศึกษาไปนั้น ฟังพอใจกับหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดให้เพียงใด การติดตามหาข้อมูลจากบัณฑิต ในเรื่องดังกล่าว จะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนการเรียน การสอน ในโอกาสต่อไป

5. วัตถุประสงค์

- 5.1 เพื่อทราบว่าบัณฑิตในโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา มีความรู้ ความสามารถตรง กับความต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด
- 5.2 เพื่อทราบความคิดเห็นของบัณฑิตว่ามีความพึงพอใจในหลักสูตร และรายวิชาที่จัด สอนมากน้อยเพียงใด

6. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการบริหารโครงการบริหารธุรกิจ ภาควิชา

7. ระยะเวลาดำเนินการ

พฤศจิกายน 2541 – ตุลาคม 2542

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรในการเรียนการสอนของภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

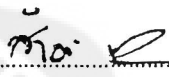
9. งบประมาณในการดำเนินการ

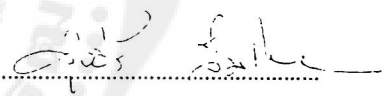
ก. หมวดค่าวัสดุ		11,000 บาท
1. ค่ากระดาษอัดสำเนาขนาด A 4	5,000 บาท	
2. ค่าหมึกติจิตอล	3,500 บาท	
3. ค่าไขมาสเตอร์	2,500 บาท	
ข. หมวดค่าใช้สอย		800 บาท
ค่าอาหารว่าง	800 บาท	
ค. หมวดค่าจ้าง		27,000 บาท
1. ค่าจ้างเก็บข้อมูล	10,000 บาท	
2. ค่าประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	8,500 บาท	
3. ค่าจ้างพิมพ์	5,000 บาท	
4. ค่าจ้างอัดสำเนาเข้ารูปเล่ม	4,000 บาท	
ง. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		700 บาท
รวมเป็นเงิน		<u>40,000</u> บาท

หมายเหตุ งบประมาณแต่หมวดขอถัวเฉลี่ยค่าใช้จ่ายแทนกันได้ตามความจำเป็น

11. แผนการใช้งบประมาณ กำหนดเป็น 3 งวด ดังนี้

- งวดที่ 1 พฤศจิกายน 2541 - เมษายน 2542 40% เป็นเงิน 16,000 บาท
งวดที่ 2 พฤษภาคม 2542 - กรกฎาคม 2542 40% เป็นเงิน 16,000 บาท
งวดที่ 3 สิงหาคม 2542 - ตุลาคม 2542 20% เป็นเงิน 8,000 บาท

ลายเซ็น.....
(รองศาสตราจารย์สำอางค์ จามวิชา)
หัวหน้าโครงการวิจัย

ลายเซ็น.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)
ผู้ร่วมดำเนินการวิจัย